

Opracowano na podstawie Dz. U. z 2014 r. poz. 1741, 1888, z 2015 r. poz. 262.

U S T A W A

z dnia 28 listopada 2014 r.

Prawo o aktach stanu cywilnego¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje zasady i tryb rejestracji stanu cywilnego oraz dokonywania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego.

Art. 2. 1. Stanem cywilnym jest sytuacja prawna osoby wyrażona przez cechy indywidualizujące osobę, kształtowana przez zdarzenia naturalne, czynności prawne lub orzeczenia sądów, lub decyzje organów, stwierdzona w akcie stanu cywilnego.

2. Rejestracji stanu cywilnego dokonuje się w rejestrze stanu cywilnego w formie aktów stanu cywilnego.

3. Aktem stanu cywilnego jest wpis o urodzeniu, małżeństwie albo zgonie w rejestrze stanu cywilnego wraz z treścią późniejszych wpisów wpływających na treść lub ważność tego aktu.

4. Akt stanu cywilnego jest sporządzony z chwilą dokonania wpisu o urodzeniu, małżeństwie albo zgonie w rejestrze stanu cywilnego.

5. Czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego innych niż akty stanu cywilnego dokonuje się w formie decyzji administracyjnej albo czynności materialno-technicznej.

6. Odmowa dokonania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego następuje w formie decyzji administracyjnej.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, ustawę z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsułów Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska, ustawę z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności oraz ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia.

Art. 3. Akty stanu cywilnego stanowią wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych; ich niezgodność z prawdą może być udowodniona jedynie w postępowaniu sądowym.

Art. 4. 1. Sądy przekazują urządnom stanu cywilnego odpisy prawomocnych orzeczeń stanowiących podstawę sporządzenia aktu stanu cywilnego lub mających wpływ na treść lub ważność aktu stanu cywilnego wraz z adnotacją o dacie uprawomocnienia się tych orzeczeń, w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Organy administracji publicznej przekazują urządnom stanu cywilnego odpisy decyzji administracyjnych mających wpływ na treść lub ważność aktu stanu cywilnego w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, z wyjątkiem decyzji administracyjnych o zmianie imienia lub nazwiska, które są przekazywane w trybie ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. Nr 220, poz. 1414 oraz z 2010 r. Nr 217, poz. 1427).

Art. 5. 1. Rejestr stanu cywilnego jest prowadzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w systemie teleinformatycznym.

2. Wpisu w rejestrze stanu cywilnego dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego lub zastępca kierownika urzędu stanu cywilnego.

3. Dostęp do rejestru stanu cywilnego mają minister właściwy do spraw wewnętrznych, kierownik urzędu stanu cywilnego, zastępca kierownika urzędu stanu cywilnego oraz, w zakresie sprawowanego nadzoru – wojewoda.

Art. 6. 1. Rejestracja stanu cywilnego jest wykonywana przez gminy w urzędach stanu cywilnego jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.

2. Gmina jest okręgiem rejestracji stanu cywilnego.

3. Kierownikiem urzędu stanu cywilnego jest wójt (burmistrz, prezydent miasta).

4. W okręgach liczących poniżej 50 000 mieszkańców wójt (burmistrz, prezydent miasta) zatrudnia zastępcę kierownika urzędu stanu cywilnego oraz może zatrudnić inną osobę na stanowisku kierownika urzędu stanu cywilnego.

5. W okręgach liczących powyżej 50 000 mieszkańców wójt (burmistrz, prezydent miasta) zatrudnia inną osobę na stanowisku kierownika urzędu stanu

cywilnego oraz może zatrudnić zastępcę lub zastępców kierownika urzędu stanu cywilnego.

Art. 7. 1. Zmiana okręgu rejestracji stanu cywilnego może nastąpić przez ustalenie właściwości urzędu stanu cywilnego dla więcej niż jednego okręgu rejestracji stanu cywilnego lub przez ustalenie właściwości kilku urzędów stanu cywilnego w jednym okręgu rejestracji stanu cywilnego. Jeżeli nastąpiła zmiana właściwości okręgu rejestracji stanu cywilnego, kierownikiem urzędu stanu cywilnego właściwym do dokonywania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego jest kierownik urzędu stanu cywilnego, który przejął właściwość okręgu rejestracji stanu cywilnego.

2. Wojewoda składa wniosek do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zmianę okręgu rejestracji stanu cywilnego:

- 1) na wniosek gminy lub gmin;
- 2) po zasięgnięciu opinii gminy lub gmin.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, w drodze rozporządzenia, określa właściwość urzędu stanu cywilnego dla więcej niż jednego okręgu rejestracji stanu cywilnego lub właściwość kilku urzędów stanu cywilnego w jednym okręgu rejestracji stanu cywilnego, uwzględniając wskazane we wniosku okoliczności oraz liczbę zdarzeń z zakresu rejestracji stanu cywilnego przemawiających za zmianą właściwości urzędu.

Art. 8. 1. Na stanowisku kierownika urzędu stanu cywilnego oraz zastępcy kierownika urzędu stanu cywilnego może być zatrudniona osoba inna niż wskazana w art. 6 ust. 3, która:

- 1) ma obywatelstwo polskie, pełną zdolność do czynności prawnych i korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada:
 - a) dyplom ukończenia wyższych studiów prawnych lub administracyjnych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub,

- b) dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów prawnych lub administracyjnych za granicą uznany w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 191a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.²⁾) albo dyplom ukończenia studiów wyższych za granicą uznany za równoważny z polskim dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu zawodowego magistra na podstawie umowy międzynarodowej lub w drodze nostryfikacji lub,
 - c) dyplom potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra i świadectwo ukończenia studiów podyplomowych w zakresie administracji;
- 4) posiada łącznie co najmniej trzyletni staż pracy na stanowiskach urzędniczych w urzędach lub w samorządowych jednostkach organizacyjnych, w służbie cywilnej, w urzędach państwowych lub w służbie zagranicznej, z wyjątkiem stanowisk pomocniczych i obsługi.

2. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do osób zatrudnionych na stanowiskach kierownika urzędu stanu cywilnego lub zastępcy kierownika urzędu stanu cywilnego oraz do naboru na te stanowiska stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1202).

Art. 9. 1. Czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego są dokonywane przez kierownika urzędu stanu cywilnego lub zastępcę kierownika urzędu stanu cywilnego.

2. Uprawnienia i obowiązki kierownika urzędu stanu cywilnego przysługują i są wykonywane również przez zastępcę kierownika urzędu stanu cywilnego.

Art. 10. 1. Kierownik urzędu stanu cywilnego może upoważnić pisemnie pracownika urzędu stanu cywilnego do wydawania odpisów aktów stanu cywilnego, zaświadczeń o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby oraz zamieszczania przypisków, z wyjątkiem przypisków zamieszczanych przy akcie stanu cywilnego na podstawie uznania orzeczenia organu państwa obcego lub na podstawie innego dokumentu pochodzącego od organu państwa obcego, a niewymagającego uznania albo podpisu

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198.

zagranicznego dokumentu stanu cywilnego przekazanego do urzędu stanu cywilnego w wykonaniu umowy międzynarodowej przewidującej wzajemną wymianę informacji w zakresie stanu cywilnego.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może upoważnić pisemnie innego pracownika do wydawania odpisów aktów stanu cywilnego, zaświadczeń o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby oraz zamieszczania przypisków, z wyjątkiem przypisków zamieszczanych przy akcie stanu cywilnego na podstawie uznania orzeczenia organu państwa obcego lub na podstawie innego dokumentu pochodzącego od organu państwa obcego, a niewymagającego uznania albo odpisu zagranicznego dokumentu stanu cywilnego przekazanego do urzędu stanu cywilnego w wykonaniu umowy międzynarodowej przewidującej wzajemną wymianę informacji w zakresie stanu cywilnego.

3. Zastępca kierownika urzędu stanu cywilnego nie może upoważnić pisemnie pracownika do dokonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

Art. 11. 1. Właściwy miejscowo wojewoda sprawuje nadzór nad rejestracją stanu cywilnego.

2. Organem odwoławczym od decyzji administracyjnych z zakresu rejestracji stanu cywilnego jest wojewoda.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad działalnością wojewody w zakresie rejestracji stanu cywilnego.

4. Sprawowanie nadzoru, o którym mowa w ust. 3, polega w szczególności na:

- 1) przeprowadzaniu kontroli, w tym na badaniu:
 - a) prawidłowości prowadzonych przez wojewodę postępowań administracyjnych,
 - b) terminowości załatwiania spraw z zakresu rejestracji stanu cywilnego;
- 2) kształtowaniu jednolitej polityki w zakresie rejestracji stanu cywilnego i kontroli wykonywania ustalonych sposobów postępowania.

5. Kontrola, o której mowa w ust. 4 pkt 1, jest wykonywana na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz. 1092).

Art. 12. 1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, z wyłączeniem stosowania przepisów art. 40 § 4 i 5 Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach załatwianych za pośrednictwem konsula.

2. Do spraw należących do właściwości konsulów stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823, z późn. zm.³⁾).

Rozdział 2

Właściwość miejscowa w sprawach rejestracji stanu cywilnego

Art. 13. 1. Urodzenie oraz małżeństwo rejestruje kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na miejsce urodzenia albo zawarcia małżeństwa.

2. Zgon rejestruje kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok.

3. Małżeństwo zawarte przed konsulem rejestruje kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy dla miasta stołecznego Warszawy.

4. Urodzenie oraz zgon na polskim statku morskim lub powietrznym, okręcie wojennym lub wojskowym statku powietrznym rejestruje kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy dla miasta stołecznego Warszawy.

5. Zgon żołnierza w czynnej służbie wojskowej i innej osoby przydzielonej do jednostki wojskowej, poległych lub zmarłych w związku z działaniami wojennymi rejestruje kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy dla miasta stołecznego Warszawy.

6. W przypadku stwierdzenia zgonu albo uznania za zmarłego w postępowaniu sądowym zgon rejestruje kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy dla miasta stołecznego Warszawy.

Art. 14. Zgłoszenia urodzenia dokonuje się w urzędzie stanu cywilnego właściwym ze względu na miejsce urodzenia dziecka.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, z 2010 r. Nr 81, poz. 531 i Nr 167, poz. 1131, z 2012 r. poz. 161 oraz z 2014 r. poz. 1521.

Art. 15. 1. Zawarcie małżeństwa następuje przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego wybranym przez osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo.

2. Zaświadczenie stwierdzające brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa w sposób określony w art. 1 § 2 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2012 r. poz. 788, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „Kodeksem rodzinnym i opiekuńczym”, wydaje kierownik urzędu stanu cywilnego wybrany przez osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo.

Art. 16. Zgłoszenia zgonu dokonuje się w urzędzie stanu cywilnego właściwym ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok.

Art. 17. W przypadku osoby, której osobisty udział w czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego w siedzibie urzędu stanu cywilnego nie jest możliwy z powodu choroby, niepełnosprawności lub innej niedającej się pokonać przeszkody, czynności tej można dokonać w miejscu pobytu tej osoby, jeżeli pozwalają na to okoliczności.

Art. 18. Oświadczenia konieczne do uznania ojcostwa lub oświadczenia małżonków, że dziecko będzie nosić takie samo nazwisko, jakie nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko, oraz oświadczenie małżonka rozwiedzionego o powrocie do nazwiska, które nosił przed zawarciem małżeństwa, można złożyć przed wybranym kierownikiem urzędu stanu cywilnego albo konsulem.

Rozdział 3

Rejestracja stanu cywilnego

Art. 19. 1. Akty stanu cywilnego oznacza się w rejestrze stanu cywilnego oddzielnie dla każdego rodzaju zdarzenia: urodzenia, małżeństwa albo zgonu, i odrębnie dla każdego roku kalendarzowego.

2. W rejestrze stanu cywilnego prowadzi się rejestr uznań, w którym gromadzi się:

- 1) nazwiska, imiona oraz nazwiska rodowe, daty i miejsca urodzenia matki dziecka oraz mężczyzny uznającego ojcostwo, numery tych osób

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1529, z 2013 r. poz. 1439 oraz z 2014 r. poz. 1188.

w Powszechnym Elektronicznym Systemie Ewidencji Ludności, zwanym dalej „PESEL”, jeżeli zostały nadane;

- 2) nazwisko, imię (imiona), płeć, datę i miejsce urodzenia dziecka, jeżeli uznanie ojcostwa następuje po sporządzeniu aktu urodzenia, oraz numer PESEL dziecka, jeżeli został nadany;
- 3) datę i miejsce urodzenia oraz płeć dziecka, jeżeli uznanie ojcostwa następuje przed sporządzeniem aktu urodzenia, a po urodzeniu się dziecka;
- 4) informację, że oświadczenie konieczne do uznania ojcostwa zostało przyjęte przed urodzeniem się dziecka;
- 5) datę śmierci dziecka oraz informację o dacie powzięcia przez mężczyznę uznającego ojcostwo wiadomości o śmierci dziecka, jeżeli uznanie ojcostwa następuje po śmierci dziecka;
- 6) oznaczenie aktu urodzenia dziecka i urzędu stanu cywilnego, w którym został on sporządzony, lub oznaczenie aktu zgonu dziecka oraz urzędu stanu cywilnego, w którym został on sporządzony, jeżeli są znane;
- 7) datę złożenia przez mężczyznę oświadczenia, że dziecko pochodzi od niego;
- 8) datę złożenia przez matkę dziecka oświadczenia, że mężczyzna, który złożył oświadczenie, jest ojcem dziecka;
- 9) datę odmowy przyjęcia oświadczeń koniecznych do uznania ojcostwa;
- 10) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego albo konsula przyjmującego oświadczenie lub odmawiającego przyjęcia oświadczeń koniecznych do uznania ojcostwa dziecka.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzący rejestr stanu cywilnego zapewnia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego możliwość realizacji zadań wynikających z art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 20. 1. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt urodzenia występuje, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o nadanie numeru PESEL, który po nadaniu jest zamieszczany w rejestrze stanu cywilnego.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 84, poz. 455, Nr 117, poz. 677 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 627 i 908, z 2013 r. poz. 628, 675, 1247 i 1351 oraz z 2014 r. poz. 502, 616 i 1055.

2. W rejestrze stanu cywilnego zamieszcza się przy akcie stanu cywilnego dane o obywatelstwie oraz numer PESEL osoby, której akt dotyczy, jeżeli został nadany.

Art. 21. 1. Kierownik urzędu stanu cywilnego przed rejestracją zdarzenia sprawdza, czy nie zostało ono uprzednio zarejestrowane w formie aktu stanu cywilnego w rejestrze stanu cywilnego.

2. Dokonując czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego, kierownik urzędu stanu cywilnego, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, dokonuje sprawdzenia danych zawartych w PESEL.

Art. 22. Rejestracji stanu cywilnego dokonuje się na podstawie dowodów potwierdzających prawdziwość zgłoszonych danych. W przypadku uznania tych dowodów za niewystarczające stan faktyczny ustala się w postępowaniu wyjaśniającym.

Art. 23. Informacje o okolicznościach i podstawie rejestracji urodzenia, małżeństwa albo zgonu zamieszcza się w akcie stanu cywilnego jako adnotację.

Art. 24. 1. Wpis wpływający na treść lub ważność aktu stanu cywilnego dołącza się do aktu stanu cywilnego w formie wzmianki dodatkowej.

2. Wzmiankę dodatkową dołącza się na podstawie:

- 1) prawomocnych orzeczeń sądów;
- 2) ostatecznych decyzji administracyjnych i decyzji administracyjnych o zmianie imienia lub nazwiska;
- 3) odpisów aktów stanu cywilnego;
- 4) protokołów sporządzanych przez kierowników urzędów stanu cywilnego albo konsulów z czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego, które wymagają dołączenia wzmianek dodatkowych do aktów stanu cywilnego;
- 5) odpisów zagranicznych dokumentów stanu cywilnego lub innych dokumentów pochodzących od organów obcego państwa, niewymagających uznania;
- 6) innych dokumentów mających wpływ na treść lub ważność aktu.

3. Wzmiankę dodatkową o zmianie imienia lub nazwiska rodzica lub rodziców osoby pełnoletniej dołącza się do aktu urodzenia lub aktu małżeństwa tej osoby, o ile wystąpi ona z takim wnioskiem.

Art. 25. 1. Informacje o innych aktach stanu cywilnego dotyczących tej samej osoby oraz informacje wpływające na stan cywilny tej osoby zamieszcza się przy akcie stanu cywilnego w formie przypisków.

2. Sporządzając akt stanu cywilnego lub dołączając do niego wzmiankę dodatkową, niezwłocznie zamieszcza się przypiski przy innych aktach stanu cywilnego dotyczących tej samej osoby.

Art. 26. 1. Dokumenty stanowiące podstawę sporządzenia aktu stanu cywilnego lub dokumenty złożone po sporządzeniu aktu stanu cywilnego stanowiące podstawę do dołączenia wzmianki dodatkowej do aktu stanu cywilnego lub stanowiące podstawę zamieszczenia przypisku przy innych aktach stanu cywilnego stanowią akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego.

2. W aktach zbiorowych rejestracji stanu cywilnego gromadzi się dokumenty, które nie podlegają zwrotowi. Na wniosek osoby, która przedkłada zagraniczny dokument stanu cywilnego, można wydać ten dokument, po uprzednim sporządzeniu kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem przez kierownika urzędu stanu cywilnego, jeżeli wnioskodawca nie ma możliwości ponownego uzyskania tego dokumentu.

3. Akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego są gromadzone w rejestrze stanu cywilnego, jeżeli zostały sporządzone w formie dokumentu elektronicznego. W rejestrze mogą być gromadzone akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego niesporządzone w formie dokumentu elektronicznego jako odwzorowanie cyfrowe lub może być zamieszczany opis tych dokumentów.

4. Dokumenty z akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego, na żądanie sądu, prokuratora, osoby, której akt stanu cywilnego dotyczy, lub osoby mającej interes prawny, mogą być wydawane w formie dokumentu elektronicznego, kopii lub wydruku dokumentu elektronicznego poświadczonych za zgodność z oryginałem przez kierownika urzędu stanu cywilnego.

Art. 27. 1. Akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego zabezpiecza się przed uszkodzeniem, zniszczeniem, utratą oraz przed nieuprawnionym dostępem do nich osób trzecich.

2. Akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego niesporządzone w formie dokumentu elektronicznego przechowuje się w archiwum urzędu stanu cywilnego,

w miejscu zapewniającym ich zabezpieczenie, a w razie potrzeby poddaje się konserwacji.

3. Akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego niesporządzone w formie dokumentu elektronicznego mogą być wynoszone poza urząd stanu cywilnego za zgodą wojewody wyrażoną w drodze postanowienia lub w przypadku niebezpieczeństwa zagrażającego tym aktom.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób:

- 1) prowadzenia rejestru stanu cywilnego,
- 2) oznaczania w rejestrze stanu cywilnego aktów stanu cywilnego,
- 3) prowadzenia akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego,
- 4) zabezpieczania akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego niesporządzonych w formie dokumentu elektronicznego w przypadku, o którym mowa w ust. 3

– uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności danych zawartych w rejestrze stanu cywilnego i ich przejrzystości, sprawnego funkcjonowania rejestru stanu cywilnego, ochrony danych osobowych i mając na względzie szczególnie charakter akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego.

Art. 28. 1. Akty stanu cywilnego oraz akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego przechowuje przez okres:

- 1) 100 lat – akty urodzenia oraz akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego dotyczące aktu urodzenia;
- 2) 80 lat – akty małżeństwa, akty zgonu oraz akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego dotyczące aktu małżeństwa i aktu zgonu.

2. Okresy, o których mowa w ust. 1, są liczone od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło sporządzenie aktu stanu cywilnego.

3. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 1, akty stanu cywilnego oraz akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje w ciągu 2 lat do właściwego archiwum państwowego.

4. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 1, a przed przekazaniem aktów stanu cywilnego oraz akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego do właściwego archiwum państwowego ich udostępnianie przez kierownika urzędu stanu cywilnego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym

zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2014 r. poz. 822).

Art. 29. 1. Nazwiskiem rodowym jest nazwisko zamieszczone w akcie urodzenia, a nazwiskiem jest nazwisko zamieszczone w akcie małżeństwa lub akcie zgonu; nazwiskiem osoby, która nie zawarła związku małżeńskiego, jest nazwisko rodowe.

2. W akcie stanu cywilnego określa się stan cywilny osoby jako sytuację tej osoby w odniesieniu do małżeństwa: panna, kawaler, zamężna, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec.

3. Nazwiska i imiona cudzoziemców ustala się na podstawie dokumentu podróży lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo, a nazwiska i imiona rodziców dziecka i nazwisko dziecka cudzoziemców ustala się na podstawie dokumentu podróży lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo rodziców.

Art. 30. 1. Miejscem zdarzenia jest miejscowość, w której nastąpiło urodzenie, zostało zawarte małżeństwo albo nastąpił zgon, albo znaleziono zwłoki.

2. Nazwę miejscowości zamieszcza się w akcie stanu cywilnego zgodnie z krajowym rejestrem urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz urzędowych nazw miejscowości i ich części.

3. W przypadku zmiany nazwy miejscowości do aktu stanu cywilnego dołącza się z urzędu wzmiankę dodatkową o zmianie nazwy miejscowości.

4. Nazwę miejscowości położonej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej zamieszcza się w pisowni ustalonej przez Komisję Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 31. 1. Dokumenty w języku obcym przedkłada się z urzędowym tłumaczeniem na język polski dokonywanym przez:

- 1) tłumacza przysięgłego wpisanego na listę prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości;
- 2) tłumacza przysięgłego uprawnionego do dokonywania takich tłumaczeń w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG);
- 3) konsula.

2. Za dokumenty przetłumaczone przez konsula uznaje się również:

- 1) dokumenty w języku obcym przetłumaczone na język polski przez tłumacza w państwie przyjmującym i poświadczone przez konsula;
- 2) dokumenty przetłumaczone z języka rzadko występującego na język znany konsulowi, a następnie przetłumaczone przez konsula na język polski.

3. W przypadku braku tłumacza przysięgłego języka obcego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokument zagraniczny potwierdzający stan cywilny w języku obcym może zostać przetłumaczony przez konsula lub uprawnionego pracownika przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa obcego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 32. 1. Kierownik urzędu stanu cywilnego zapewnia udział biegłych lub tłumaczy, jeżeli nie potrafi samodzielnie porozumieć się z osobami uczestniczącymi w czynności zgłoszenia urodzenia lub zgonu.

2. Udział biegłego lub tłumacza przy składaniu oświadczeń przewidzianych w ustawie lub w procedurze związanej z zawarciem związku małżeńskiego zapewniają osoby składające te oświadczenia lub osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo, jeżeli nie potrafią porozumieć się z kierownikiem urzędu stanu cywilnego. Osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo zapewniają udział biegłego lub tłumacza także wtedy, gdy świadkowie nie potrafią porozumieć się z kierownikiem urzędu stanu cywilnego.

3. Biegłego lub tłumacza, z wyłączeniem biegłego sądowego oraz tłumacza przysięgłego, kierownik urzędu stanu cywilnego poucza o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾).

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280,

4. Biegły lub tłumacz składa przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego oświadczenie, że będzie wykonywał powierzone zadania sumiennie i bezstronnie, dochowując tajemnicy prawnie chronionej oraz kierując się w swoim postępowaniu uczciwością i etyką. Adnotację o złożeniu oświadczenia zamieszcza się w protokole czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego.

5. Biegły lub tłumacz biorący udział w czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego, która wymaga sporządzenia protokołu, podpisuje ten protokół.

Art. 33. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory, w tym w formie dokumentu elektronicznego:
 - a) odpisów zupełnych aktu urodzenia, aktu małżeństwa i aktu zgonu,
 - b) odpisu zupełnego aktu zgonu osoby o nieustalonej tożsamości,
 - c) odpisów skróconych aktu urodzenia, aktu małżeństwa i aktu zgonu,
 - d) odpisu skróconego aktu urodzenia dziecka, które urodziło się martwe,
- 2) wzory protokołów:
 - a) zgłoszenia urodzenia,
 - b) uznania ojcostwa,
 - c) przyjęcia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński,
 - d) przyjęcia oświadczenia rozwiedzionego małżonka o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa,
 - e) zgłoszenia zgonu,
 - f) przyjęcia oświadczeń, o których mowa w art. 88 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego,
 - g) przyjęcia oświadczeń małżonków, że dziecko będzie nosiło takie samo nazwisko, jakie nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko,
 - h) przyjęcia oświadczenia o zmianie imienia lub imion,
- 3) wzory:
 - a) zaświadczenia potwierdzającego uznanie ojcostwa,
 - b) zaświadczenia stwierdzającego brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa,

- c) zaświadczenia stwierdzającego, że oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński zostały złożone w obecności duchownego,
 - d) zaświadczenia stwierdzającego, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo,
 - e) zaświadczenia o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby, w tym w formie dokumentu elektronicznego,
 - f) wniosku o wydanie zaświadczenia o stanie cywilnym, w tym w formie dokumentu elektronicznego,
 - g) zaświadczenia o stanie cywilnym, w tym w formie dokumentu elektronicznego,
- 4) wzór zapewnienia, że osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo nie wiedzą o istnieniu okoliczności wyłączających zawarcie tego małżeństwa – uwzględniając zakres danych wymaganych do sporządzenia aktu urodzenia, aktu małżeństwa i aktu zgonu oraz ich odpisów, danych koniecznych do uznania ojcostwa, informacji i danych zamieszczanych w protokołach, oświadczeniach, zaświadczeniach lub zapewnieniu, umożliwiającym sporządzanie aktów stanu cywilnego.

Art. 34. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia kierownikom urzędów stanu cywilnego blankiety odpisów aktów stanu cywilnego, zaświadczeń o stanie cywilnym i zaświadczeń stwierdzających, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo.

Rozdział 4

Zmiany w aktach stanu cywilnego

Art. 35. 1. Akt stanu cywilnego, który zawiera dane niezgodne z danymi zawartymi w aktach zbiorowych rejestracji stanu cywilnego lub z innymi aktami stanu cywilnego, o ile stwierdzają one zdarzenie wcześniejsze i dotyczą tej samej osoby lub jej wstępnych, albo z zagranicznymi dokumentami stanu cywilnego, podlega sprostowaniu przez kierownika urzędu stanu cywilnego, który go sporządził.

2. Sprostowanie aktu stanu cywilnego może być dokonane na podstawie zagranicznego dokumentu stanu cywilnego, jeżeli w państwie wystawienia jest on uznawany za dokument stanu cywilnego, lub innego dokumentu zagranicznego

potwierdzającego stan cywilny, wydanego w państwie, w którym nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego, jeżeli zawierają one dane, które podlegają sprostowaniu, stwierdzają zdarzenie wcześniejsze i dotyczą tej samej osoby lub jej wstępnych.

3. Sprostowania aktu stanu cywilnego dokonuje się z urzędu, na wniosek osoby, której ten akt dotyczy, lub jej przedstawiciela ustawowego, na wniosek osoby mającej w tym interes prawny lub prokuratora, w formie czynności materialno-technicznej.

4. Jeżeli sprostowania aktu stanu cywilnego dokonuje się z urzędu lub na wniosek innej osoby niż ta, której akt dotyczy, lub jej przedstawiciela ustawowego, kierownik urzędu stanu cywilnego powiadamia tę osobę o zamiarze sprostowania lub o złożeniu wniosku o sprostowanie aktu stanu cywilnego.

5. Jeżeli sprostowania aktu małżeństwa dokonuje się na wniosek jednego z małżonków, kierownik urzędu stanu cywilnego powiadamia o złożeniu wniosku drugiego małżonka.

6. Do wniosku o sprostowanie aktu stanu cywilnego załącza się dokumenty, o których mowa w ust. 2.

7. Wnosząc o sprostowanie aktu stanu cywilnego na podstawie materiałów archiwalnych, do wniosku należy załączyć uwierzytelniony odpis lub wypis, lub uwierzytelnioną reprodukcję tych materiałów.

8. Kierownik urzędu stanu cywilnego, dokonując sprostowania, wydaje wnioskodawcy odpis zupełny sprostowanego aktu stanu cywilnego.

Art. 36. Sprostowania aktu stanu cywilnego dokonuje sąd w postępowaniu nieprocesowym, na wniosek osoby zainteresowanej, prokuratora lub kierownika urzędu stanu cywilnego, jeżeli:

- 1) sprostowanie aktu stanu cywilnego jest niemożliwe na podstawie akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego lub innych aktów stanu cywilnego, o ile stwierdzają one zdarzenie wcześniejsze i dotyczą tej samej osoby lub jej wstępnych albo zagranicznych dokumentów stanu cywilnego, o których mowa w art. 35 ust. 2;
- 2) sprostowanie aktu stanu cywilnego przez kierownika urzędu stanu cywilnego nie jest możliwe wyłącznie na podstawie dokumentów wymienionych w pkt 1.

Art. 37. 1. Akt stanu cywilnego, który nie zawiera wszystkich wymaganych danych, uzupełnia kierownik urzędu stanu cywilnego, który go sporządził, na podstawie innych aktów stanu cywilnego, akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego prowadzonych dla tego aktu i innych dokumentów mających wpływ na stan cywilny.

2. Uzupełnienia aktu stanu cywilnego można dokonać na podstawie zagranicznego dokumentu stanu cywilnego, jeżeli w państwie wystawienia jest on uznawany za dokument stanu cywilnego, lub innego dokumentu zagranicznego potwierdzającego stan cywilny, wydanego w państwie, w którym nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego, jeżeli stwierdzają one zdarzenie wcześniejsze i dotyczą tej osoby lub jej wstępnych.

3. Uzupełnienia aktu stanu cywilnego dokonuje się z urzędu, na wniosek osoby, której ten akt dotyczy, lub jej przedstawiciela ustawowego, na wniosek osoby mającej w tym interes prawny lub prokuratora, w formie czynności materialno-technicznej.

4. Jeżeli uzupełnienia aktu stanu cywilnego dokonuje się z urzędu lub na wniosek innej osoby niż ta, której akt dotyczy, lub jej przedstawiciela ustawowego, kierownik urzędu stanu cywilnego powiadamia tę osobę o zamiarze uzupełnienia lub o złożeniu wniosku o uzupełnienie aktu stanu cywilnego.

5. Jeżeli uzupełnienia aktu małżeństwa dokonuje się na wniosek jednego z małżonków, kierownik urzędu stanu cywilnego powiadamia o złożeniu wniosku drugiego małżonka.

6. Do wniosku o uzupełnienie aktu stanu cywilnego załącza się dokumenty, o których mowa w ust. 2.

7. Wnioskując o uzupełnienie aktu stanu cywilnego na podstawie materiałów archiwalnych, do wniosku należy załączyć uwierzytelniony odpis lub wypis, lub uwierzytelnioną przez właściwy organ reprodukcję tych materiałów.

8. Kierownik urzędu stanu cywilnego, dokonując uzupełnienia, wydaje wnioskodawcy odpis zupełny uzupełnionego aktu stanu cywilnego.

Art. 38. Uzupełnienia aktu zgonu dokonuje sąd w postępowaniu nieprocesowym, na wniosek osoby zainteresowanej lub prokuratora, jeżeli akt zgonu nie zawiera daty lub godziny zgonu, a dane te nie wynikają z akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego stanowiących podstawę sporządzenia aktu zgonu.

Art. 39. 1. Unieważnienia aktu stanu cywilnego lub dołączonej do niego wzmianki dodatkowej dokonuje sąd w postępowaniu nieprocesowym, na wniosek osoby zainteresowanej, prokuratora lub kierownika urzędu stanu cywilnego, jeżeli akt ten lub wzmianka stwierdzają zdarzenie niezgodne ze stanem faktycznym lub stwierdzono uchybienia, które zmniejszają jego moc dowodową.

2. Jeżeli sąd unieważnił akt stanu cywilnego z przyczyn, o których mowa w ust. 1, może on postanowić o sporządzeniu nowego aktu stanu cywilnego.

Art. 40. Ustalenia treści aktu stanu cywilnego dokonuje sąd w postępowaniu nieprocesowym, jeżeli postanowił o sporządzeniu nowego aktu stanu cywilnego, albo na wniosek osoby zainteresowanej, prokuratora lub kierownika urzędu stanu cywilnego, jeżeli:

- 1) unieważniony akt stanu cywilnego ma być zastąpiony nowym aktem;
- 2) akt urodzenia lub akt małżeństwa nie został sporządzony i nie może go sporządzić kierownik urzędu stanu cywilnego.

Art. 41. 1. Unieważnienia wzmianki dodatkowej dołączonej do niewłaściwego aktu stanu cywilnego dokonuje, z urzędu lub na wniosek osoby, której akt dotyczy, kierownik urzędu stanu cywilnego, w formie czynności materialno-technicznej.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który unieważnił wzmiankę dodatkową, wydaje osobie, której akt dotyczy, odpis zupełny aktu stanu cywilnego.

Art. 42. 1. Unieważniony akt stanu cywilnego nie podlega ujawnieniu i nie wydaje się z niego odpisów.

2. W przypadku unieważnienia aktu stanu cywilnego na żądanie sądu wydaje się odpis zupełny tego aktu. Na wniosek osoby, której akt dotyczy, lub osoby mającej interes prawny można wydać odpis zupełny unieważnionego aktu stanu cywilnego.

3. Odpis zupełny unieważnionego aktu stanu cywilnego wydaje kierownik urzędu stanu cywilnego, który sporządził ten akt.

Art. 43. Jeżeli sprostowania lub uzupełnienia aktu stanu cywilnego dokonano w formie czynności materialno-technicznej, wydany odpis zupełny aktu stanu cywilnego uważa się za wydany na wniosek.

Rozdział 5

Wydawanie dokumentów z rejestru stanu cywilnego

Art. 44. 1. Kierownik urzędu stanu cywilnego wydaje z rejestru stanu cywilnego:

- 1) odpisy zupełne i odpisy skrócone aktów stanu cywilnego;
- 2) zaświadczenia o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby;
- 3) zaświadczenia o stanie cywilnym.

2. Odpis zupełny aktu stanu cywilnego stanowi dosłowne powtórzenie treści aktu stanu cywilnego oraz treści dołączonych wzmianek dodatkowych.

3. Odpis skrócony aktu stanu cywilnego zawiera treść aktu stanu cywilnego uwzględniającą treść dołączonych wzmianek dodatkowych.

4. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, są ważne przez okres 6 miesięcy od daty ich sporządzenia.

5. Wniosek o wydanie odpisu aktu stanu cywilnego lub o wydanie zaświadczenia o stanie cywilnym lub zaświadczenia o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby składa się do wybranego kierownika urzędu stanu cywilnego.

6. Odpis aktu stanu cywilnego, zaświadczenie o stanie cywilnym lub zaświadczenie o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby mogą zostać wydane, na wniosek, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Art. 45. Odpis aktu stanu cywilnego i zaświadczenie o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby wydaje się osobie, której akt dotyczy, lub jej małżonkowi, wstępnemu, zstępnemu, rodzeństwu, przedstawicielowi ustawowemu, opiekunowi, osobie, która wykaże w tym interes prawny, sądowi, prokuratorowi, organizacjom społecznym, jeżeli jest to zgodne z ich celem statutowym i przemawia za tym interes społeczny, oraz organom administracji publicznej, jeżeli jest to konieczne do realizacji ich ustawowych zadań.

Art. 46. 1. Odpis zupełny aktu zgonu osoby o nieustalonej tożsamości jest wydawany z urzędu, po dokonaniu rejestracji zgonu, osobie zgłaszającej to zdarzenie. Jeżeli zgon osoby o nieustalonej tożsamości nie został zarejestrowany w dniu jego zgłoszenia w związku z niedostępnością rejestru stanu cywilnego, niezwłocznie po dokonaniu jego rejestracji osobie zgłaszającej zgon są wydawane z urzędu 2 odpisy zupełne aktu zgonu.

2. Z aktu zgonu osoby o nieustalonej tożsamości wydaje się tylko odpisy zupełne.

Art. 47. 1. Odpis skrócony aktu stanu cywilnego jest wydawany z urzędu, po dokonaniu rejestracji zdarzenia, osobie zgłaszającej to zdarzenie.

2. Jeżeli zgon osoby nie został zarejestrowany w dniu jego zgłoszenia w związku z niedostępnością rejestru stanu cywilnego, niezwłocznie po dokonaniu jego rejestracji osobie zgłaszającej zgon są wydawane z urzędu 2 odpisy skrócone aktu zgonu.

Art. 48. 1. Odpis skrócony aktu urodzenia zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona) oraz płeć dziecka;
- 2) kraj, datę i miejsce urodzenia;
- 3) nazwiska rodowe i imiona rodziców.

2. Odpis skrócony aktu urodzenia dziecka, które urodziło się martwe, poza danymi o których mowa w ust. 1, zawiera adnotację, że dziecko urodziło się martwe.

3. Odpis skrócony aktu małżeństwa zawiera:

- 1) nazwiska i imiona oraz nazwiska rodowe małżonków, daty i miejsca ich urodzenia;
- 2) datę i miejsce zawarcia małżeństwa;
- 3) nazwiska rodowe i imiona rodziców osób, które zawarły małżeństwo;
- 4) nazwisko lub nazwiska małżonków, które będą nosić po zawarciu małżeństwa;
- 5) nazwisko małżonków, jeżeli jest inne niż w pkt 4;
- 6) nazwisko dzieci zrodzonych z tego małżeństwa;
- 7) adnotację o ustaniu małżeństwa, jego unieważnieniu, ustaleniu nieistnienia małżeństwa, separacji, zniesieniu separacji, oznaczenie sądu, sygnaturę akt sprawy, datę uprawomocnienia się orzeczenia oraz oznaczenie aktu zgonu.

4. Odpis skrócony aktu zgonu zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona) oraz nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia osoby zmarłej;
- 2) stan cywilny osoby zmarłej;
- 3) nazwisko, imię (imiona) oraz nazwisko rodowe małżonka osoby zmarłej, jeżeli w chwili śmierci pozostawała ona w związku małżeńskim;
- 4) datę, godzinę i miejsce zgonu albo jeżeli nie są znane – datę, godzinę oraz miejsce znalezienia zwłok;
- 5) nazwiska rodowe i imiona rodziców osoby zmarłej.

Art. 49. 1. Wniosek o wydanie zaświadczenia o stanie cywilnym zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona), numer PESEL wnioskodawcy, jeżeli został nadany, i adres do korespondencji osoby składającej wniosek;
- 2) oświadczenie o nieistnieniu okoliczności, mających wpływ na stan cywilny, nieodzwierciedlonych w rejestrze stanu cywilnego, składane pod rygorem odpowiedzialności za złożenie fałszywego oświadczenia;
- 3) pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

2. Zaświadczenie o stanie cywilnym zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia osoby, której stanu cywilnego dotyczy, płeć, imiona oraz nazwiska rodowe rodziców;
- 2) oznaczenie stanu cywilnego jako sytuacji osoby w odniesieniu do małżeństwa.

3. Zaświadczenie o stanie cywilnym jest wydawane osobie, której dotyczy.

Art. 50. Zaświadczenie o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby zawiera:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy;
- 2) informację o sporządzonych aktach stanu cywilnego wskazanej osoby;
- 3) informację o zamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego przypiskach przy akcie wskazanej osoby lub treść tych przypisków;
- 4) informację o zamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby lub treść tych danych, z wyłączeniem danych zawartych w akcie stanu cywilnego oraz danych zawartych w rejestrze uzań;
- 5) informację o niezamieszczeniu w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby lub przypisków przy akcie wskazanej osoby.

Art. 51. 1. Dokumenty z rejestru stanu cywilnego wydaje się przez okresy przechowywania aktów, o których mowa w art. 28 ust. 1.

2. Po upływie okresów przechowywania można wydać dokumenty z rejestru stanu cywilnego, jeżeli nie sporządzono aktu zgonu dla osoby, której dokumenty te dotyczą lub nie zarejestrowano informacji o zgonie tej osoby.

Rozdział 6

Rodzaje aktów stanu cywilnego

Art. 52. 1. Akt urodzenia sporządza się w dniu zgłoszenia urodzenia dziecka, a jeżeli zgłoszenie urodzenia nastąpiło w sposób określony w art. 17 – w następnym dniu roboczym po dniu zgłoszenia urodzenia.

2. Jeżeli dziecko urodziło się martwe, nie sporządza się aktu zgonu, a sporządza się akt urodzenia z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe.

Art. 53. 1. Akt urodzenia sporządza się na podstawie karty urodzenia lub karty martwego urodzenia przekazanej przez podmiot wykonujący działalność leczniczą oraz protokołu zgłoszenia urodzenia.

2. Podmiot wykonujący działalność leczniczą pozyskuje i przetwarza dane dotyczące: miejsca zamieszkania rodziców dziecka, w tym okresu przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy, o ile są znane, wykształcenia rodziców dziecka, informacje o stanie zdrowia dziecka dotyczące: długości, ciężaru ciała, punktów w skali Apgar, oraz informacje o ciąży i porodzie dotyczące: okresu trwania ciąży i wielorakości oraz dane o poprzednich ciążach i porodach matki dziecka.

3. Podmiot wykonujący działalność leczniczą przekazuje, dla potrzeb statystyki publicznej, dane, o których mowa w ust. 2, służbom statystyki publicznej.

Art. 54. 1. Kartę urodzenia przekazuje się kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia w terminie 3 dni od dnia jej sporządzenia.

2. Karta urodzenia zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia oraz numer PESEL matki dziecka, jeżeli został nadany;
- 2) miejsce, datę i godzinę urodzenia dziecka;
- 3) płeć.

3. Karta martwego urodzenia zawiera dane wymagane w karcie urodzenia oraz informację, że dziecko urodziło się martwe. Kartę martwego urodzenia przekazuje się kierownikowi urzędu stanu cywilnego w terminie jednego dnia od dnia jej sporządzenia. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie płci dziecka, karty martwego urodzenia nie przekazuje się.

4. Karta urodzenia i karta martwego urodzenia są przekazywane kierownikowi urzędu stanu cywilnego w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty urodzenia oraz wzór karty martwego urodzenia, sporządzanych w formie dokumentu elektronicznego, uwzględniając przejrzystość i kompletność wymaganych danych.

Art. 55. 1. Zgłoszenia urodzenia dziecka dokonuje się w terminie 21 dni od dnia sporządzenia karty urodzenia, a w przypadku gdy dziecko urodziło się martwe – w terminie 3 dni od dnia sporządzenia karty martwego urodzenia.

2. Jeżeli nie dokonano zgłoszenia urodzenia w terminie 21 dni od dnia sporządzenia karty urodzenia lub w terminie 3 dni od dnia sporządzenia karty martwego urodzenia, kierownik urzędu stanu cywilnego sporządza z urzędu akt urodzenia na podstawie karty urodzenia albo karty martwego urodzenia, z adnotacją o sporządzeniu aktu z urzędu, oraz informuje rodziców dziecka o jego sporządzeniu.

Art. 56. 1. Akt urodzenia sporządza się z urzędu na podstawie karty urodzenia lub karty martwego urodzenia w przypadku powzięcia wiadomości przez kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce urodzenia dziecka o śmierci matki dziecka niepozostającej w związku małżeńskim i braku uznania ojcostwa jej dziecka lub śmierci rodziców dziecka przed sporządzeniem aktu urodzenia albo w sytuacji zagrożenia życia i zdrowia dziecka, z adnotacją o sporządzeniu aktu z urzędu.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego w przypadkach wymienionych w ust. 1 i art. 55 ust. 2 wybiera dziecku imię z urzędu, z adnotacją zamieszczoną w akcie urodzenia o wyborze imienia z urzędu.

Art. 57. 1. Zgłoszenia urodzenia dokonują matka lub ojciec dziecka posiadający pełną zdolność do czynności prawnych. Matka lub ojciec dziecka, którzy ukończyli 16 lat, dokonują zgłoszenia urodzenia, jeżeli posiadają ograniczoną zdolność do czynności prawnych. W pozostałych przypadkach zgłoszenia urodzenia dokonują przedstawiciel ustawowy lub opiekun matki.

2. Zgłoszenia urodzenia można dokonać przez pełnomocnika.

3. Zgłoszenie urodzenia dokumentuje się w formie protokołu, który jest podpisywany przez osobę zgłaszającą i kierownika urzędu stanu cywilnego.

Art. 58. Protokół zgłoszenia urodzenia zawiera:

- 1) nazwiska, imiona oraz nazwiska rodowe, daty i miejsca urodzenia rodziców dziecka, numery PESEL rodziców dziecka, jeżeli zostały nadane;
- 2) oświadczenie o wyborze imienia lub imion dziecka;
- 3) nazwisko dziecka;
- 4) datę i miejsce urodzenia dziecka;
- 5) obywatelstwo dziecka;
- 6) obywatelstwo rodziców dziecka;
- 7) nazwisko i imię osoby zgłaszającej urodzenie oraz oznaczenie dokumentu tożsamości tej osoby;
- 8) miejsce sporządzenia aktu małżeństwa i oznaczenie tego aktu lub miejsce sporządzenia aktu urodzenia każdego z rodziców dziecka i oznaczenie tych aktów;
- 9) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
- 10) adres do korespondencji osoby zgłaszającej urodzenie;
- 11) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego przyjmującego zgłoszenie.

Art. 59. 1. Osoba zgłaszająca urodzenie składa oświadczenie o wyborze nie więcej niż dwóch imion dla dziecka.

2. Wybrane imię lub imiona nie mogą być zamieszczone w akcie urodzenia w formie zdrobniającej oraz nie mogą mieć charakteru ośmieszającego lub nieprzyzwoitego.

3. Niezależnie od obywatelstwa i narodowości rodziców dziecka wybrane imię lub imiona mogą być imionami obcymi. Można wybrać imię, które nie wskazuje na płeć dziecka, ale w powszechnym znaczeniu jest przypisane do danej płci.

4. Kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia przyjęcia oświadczenia o wyborze imienia lub imion dziecka, jeżeli wybrane imię lub imiona są w formie zdrobniającej lub mają charakter ośmieszający lub nieprzyzwoity lub nie wskazują na płeć dziecka, kierując się powszechnym znaczeniem imienia, i wybiera dziecku imię z urzędu, w formie decyzji administracyjnej podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, z adnotacją zamieszczoną w akcie urodzenia o wyborze imienia z urzędu.

Art. 60. Akt urodzenia zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona) dziecka;
- 2) kraj, datę i miejsce urodzenia dziecka;
- 3) płeć dziecka;
- 4) nazwiska, imiona oraz nazwiska rodowe, daty i miejsca urodzenia rodziców dziecka;
- 5) nazwisko i imię osoby zgłaszającej urodzenie;
- 6) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności.

Art. 61. 1. Jeżeli nie stosuje się domniemania, że mąż matki dziecka jest ojcem dziecka, dane ojca zamieszcza się w akcie urodzenia w razie uznania ojcostwa albo sądowego ustalenia ojcostwa.

2. Jeżeli nie nastąpiło uznanie ojcostwa albo sądowe ustalenie ojcostwa, w akcie urodzenia zamieszcza się jako imię ojca imię wskazane przez osobę zgłaszającą urodzenie, a w razie braku takiego wskazania w akcie urodzenia zamieszcza się jako imię ojca imię wybrane przez kierownika urzędu stanu cywilnego; jako nazwisko ojca i jego nazwisko rodowe zamieszcza się nazwisko matki z chwili urodzenia dziecka, z adnotacją o wpisaniu nazwiska matki i wybranego imienia jako danych ojca.

Art. 62. 1. Akt urodzenia dziecka nieznanymi rodziców sporządza się na podstawie orzeczenia sądu opiekuńczego.

2. Sąd opiekuńczy ustala dane dotyczące urodzenia dziecka po zasięgnięciu opinii osoby, pod opieką której dziecko się znajduje, nadaje dziecku nazwisko i imię oraz określa, jakie imiona rodziców i nazwiska rodowe będą zamieszczone w akcie urodzenia. Nazwisko nadane dziecku zamieszcza się jako nazwisko rodziców.

W przypadku nieustalenia miejsca urodzenia dziecka za miejsce urodzenia uznaje się miejsce znalezienia dziecka.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do sporządzenia aktu urodzenia osoby pełnoletniej, której tożsamości nie można ustalić ze względu na jej ułomność fizyczną lub psychiczną albo nieznaną pochodzenie.

Art. 63. 1. Oświadczenia konieczne do uznania ojcostwa dokumentuje się w formie protokołu, który podpisują rodzice dziecka i kierownik urzędu stanu cywilnego albo konsul.

2. Protokół uznania ojcostwa zawiera:

- 1) nazwiska, imiona oraz nazwiska rodowe, daty i miejsca urodzenia matki dziecka oraz mężczyzny uznającego ojcostwo, numery PESEL tych osób, jeżeli zostały nadane, wraz z oznaczeniem dokumentów tożsamości;
- 2) nazwisko, imię (imiona), płeć, datę i miejsce urodzenia dziecka, jeżeli uznanie ojcostwa następuje po sporządzeniu aktu urodzenia, oraz numer PESEL dziecka, jeżeli został nadany;
- 3) datę i miejsce urodzenia oraz płeć dziecka, jeżeli uznanie ojcostwa następuje przed sporządzeniem aktu urodzenia, a po urodzeniu dziecka;
- 4) datę śmierci dziecka oraz informację o dacie powzięcia przez mężczyznę uznającego ojcostwo wiadomości o śmierci dziecka, jeżeli uznanie ojcostwa następuje po śmierci dziecka;
- 5) informację, że oświadczenie konieczne do uznania ojcostwa zostało przyjęte przed urodzeniem dziecka;
- 6) oświadczenie mężczyzny uznającego ojcostwo, że nie ma wiedzy o uznaniu ojcostwa lub odmowie uznania ojcostwa oraz o toczącej się sprawie o ustalenie ojcostwa oraz oświadczenie matki dziecka, że nie doszło do uznania ojcostwa lub odmowy uznania ojcostwa oraz, że nie toczy się sprawa o ustalenie ojcostwa;
- 7) informację o dopuszczalności uznania ojcostwa oraz o braku wątpliwości co do pochodzenia dziecka;
- 8) informację o wyjaśnieniu osobom zamierzającym złożyć oświadczenia konieczne do uznania ojcostwa przepisów regulujących obowiązki i prawa wynikające z uznania ojcostwa, przepisów o nazwisku dziecka oraz różnicy między uznaniem ojcostwa a przysposobieniem dziecka;

- 9) informację o złożeniu przez mężczyznę uznającego ojcostwo oświadczenia, że dziecko pochodzi od niego oraz datę złożenia tego oświadczenia;
- 10) informację o złożeniu przez matkę dziecka oświadczenia, że mężczyzna, który złożył oświadczenie, jest ojcem dziecka, oraz datę złożenia oświadczenia przez matkę dziecka;
- 11) informację o złożeniu przez rodziców dziecka zgodnych oświadczeń o nazwisku dziecka lub informację o braku zgodnych oświadczeń;
- 12) informację, że dziecko, które ukończyło 13 lat, wyraziło zgodę na zmianę nazwiska, oraz jego podpis lub informację, że nie wyraziło zgody na zmianę nazwiska;
- 13) oznaczenie aktu urodzenia i urzędu stanu cywilnego, w którym został sporządzony ten akt, lub oznaczenie aktu zgonu dziecka oraz urzędu stanu cywilnego, w którym został sporządzony ten akt, jeżeli są znane;
- 14) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
- 15) adres do korespondencji rodziców dziecka;
- 16) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego albo konsula przyjmującego oświadczenie.

3. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który przyjął oświadczenia konieczne do uznania ojcostwa, przesyła protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia w terminie jednego dnia roboczego od dnia sporządzenia tego protokołu.

4. Konsul, który przyjął oświadczenia konieczne do uznania ojcostwa, przesyła niezwłocznie protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia.

5. Jeżeli uznanie ojcostwa następuje przed urodzeniem się dziecka, protokół przesyła się kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia w terminie 7 dni od dnia sporządzenia aktu urodzenia.

6. Jeżeli oświadczenie o uznaniu ojcostwa zostało złożone przed konsulem przed urodzeniem się dziecka, przekazuje on protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia matki dziecka lub kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu dla miasta stołecznego Warszawy, gdy rejestracja urodzenia matki nie nastąpiła na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu

na miejsce sporządzenia aktu urodzenia matki dziecka lub kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy dla miasta stołecznego Warszawy przekazuje protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia w terminie 7 dni od dnia sporządzenia aktu urodzenia.

7. Rejestracji oświadczenia o uznaniu ojcostwa w rejestrze uznań dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego, który przyjął oświadczenie.

8. Oświadczenie o uznaniu ojcostwa złożone przed konsulem rejestruje kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia, a jeżeli uznanie następuje przed urodzeniem się dziecka – kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia matki dziecka, a gdy rejestracja urodzenia matki nie nastąpiła na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy dla miasta stołecznego Warszawy.

9. Konsul wydaje rodzicom pisemne zaświadczenie potwierdzające uznanie ojcostwa, które zawiera:

- 1) nazwiska, imiona oraz nazwiska rodowe, daty i miejsca urodzenia rodziców dziecka;
- 2) datę i miejsce przyjęcia oświadczeń koniecznych do uznania ojcostwa;
- 3) informację, czy uznanie ojcostwa dotyczy dziecka urodzonego, czy oświadczenie konieczne do uznania ojcostwa zostało przyjęte przed urodzeniem dziecka, czy uznanie ojcostwa następuje po śmierci dziecka;
- 4) nazwisko i imię (imiona) dziecka, datę i miejsce urodzenia, płeć dziecka;
- 5) oznaczenie aktu urodzenia dziecka i urzędu stanu cywilnego, w którym został sporządzony ten akt, lub oznaczenie aktu zgonu dziecka oraz urzędu stanu cywilnego, w którym został sporządzony ten akt, jeżeli są zawarte w protokole przyjęcia oświadczenia o uznaniu ojcostwa.

10. Kierownik urzędu stanu cywilnego wydaje, na wniosek matki lub ojca dziecka, pisemne zaświadczenie potwierdzające uznanie ojcostwa.

Art. 64. 1. Jeżeli kierownik urzędu stanu cywilnego albo konsul odmówił przyjęcia oświadczeń koniecznych do uznania ojcostwa, powiadamia pisemnie matkę dziecka i mężczyznę, który twierdzi, że jest ojcem dziecka, w terminie 7 dni od dnia odmowy, o przyczynach odmowy i możliwości uznania ojcostwa przed sądem opiekuńczym.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który odmówił przyjęcia oświadczeń koniecznych do uznania ojcostwa, rejestruje tę odmowę w rejestrze uznań.

3. Jeżeli odmawiającym jest konsul, odmowę w rejestrze uznań rejestruje kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia, a jeżeli uznanie następuje przed urodzeniem się dziecka – kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia matki dziecka, a gdy rejestracja urodzenia matki nie nastąpiła na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy dla miasta stołecznego Warszawy.

Art. 65. Jeżeli uznanie ojcostwa nastąpiło przed urodzeniem się dziecka lub przed sporządzeniem aktu urodzenia albo gdy uznanie ojcostwa następuje przy sporządzeniu aktu urodzenia, akt urodzenia sporządza się jak dla dziecka, wobec którego zachodzi domniemanie, że pochodzi od męża matki.

Art. 66. 1. Jeżeli uznanie ojcostwa albo sądowe ustalenie ojcostwa następuje po sporządzeniu aktu urodzenia, do aktu urodzenia dołącza się o tym wzmiankę dodatkową.

2. W przypadku ustalenia bezskuteczności uznania ojcostwa do aktu urodzenia dołącza się wzmiankę dodatkową w zakresie danych wynikających z orzeczenia sądu.

Art. 67. 1. W przypadku obalenia domniemania ojcostwa męża matki sporządza się nowy akt urodzenia, jeżeli sąd opiekuńczy tak postanowi.

2. Jeżeli zaprzeczenie ojcostwa męża matki nastąpiło po śmierci dziecka, sąd może postanowić o sporządzeniu nowego aktu zgonu.

3. Jeżeli sąd nie postanowił o sporządzeniu nowego aktu urodzenia lub aktu zgonu, do aktu urodzenia lub do aktu zgonu dołącza się wzmiankę dodatkową w zakresie danych wynikających z orzeczenia sądu.

4. W przypadku sporządzenia nowego aktu urodzenia lub aktu zgonu do dotychczasowego aktu urodzenia lub aktu zgonu, który nie podlega ujawnieniu, dołącza się wzmiankę dodatkową o sporządzeniu nowego aktu urodzenia lub aktu zgonu.

5. Jeżeli w chwili sporządzenia nowego aktu urodzenia nie nastąpiło uznanie ojcostwa ani sądowe ustalenie ojcostwa, w akcie urodzenia jako imię ojca

zamieszcza się imię wskazane przez matkę dziecka, a w razie braku takiego wskazania w akcie urodzenia zamieszcza się jako imię ojca imię wybrane przez kierownika urzędu stanu cywilnego; jako nazwisko ojca i jego nazwisko rodowe zamieszcza się nazwisko matki z chwili urodzenia dziecka, z adnotacją o zamieszczeniu nazwiska matki i wybranego imienia jako danych ojca.

6. Na żądanie sądu wydaje się wyłącznie odpis zupełny dotychczasowego aktu urodzenia lub aktu zgonu.

7. Na wniosek dziecka po osiągnięciu przez nie pełnoletności wydaje się odpis zupełny dotychczasowego aktu urodzenia wraz z dokumentami z akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego, w formie dokumentu elektronicznego, kopii lub wydruku dokumentu elektronicznego poświadczonych za zgodność z oryginałem przez kierownika urzędu stanu cywilnego.

Art. 68. 1. Przyjęcie przez kierownika urzędu stanu cywilnego oświadczeń, o których mowa w art. 88 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, dokumentuje się w formie protokołu, który podpisują składający oświadczenie i kierownik urzędu stanu cywilnego.

2. Protokół przyjęcia oświadczeń, o których mowa w art. 88 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zawiera:

- 1) nazwiska, imiona oraz nazwiska rodowe, daty i miejsca urodzenia rodziców dziecka oraz numery PESEL rodziców, jeżeli zostały nadane;
- 2) informację o miejscu sporządzenia aktu małżeństwa i oznaczenie tego aktu;
- 3) nazwisko dziecka wynikające z aktu małżeństwa rodziców lub informację o braku oświadczenia o wyborze nazwiska dla dziecka;
- 4) oświadczenie rodziców w sprawie nazwiska dziecka;
- 5) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
- 6) adres do korespondencji rodziców dziecka;
- 7) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego, który przyjął oświadczenia.

3. Protokół przesyła się kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu małżeństwa rodziców dziecka w terminie jednego dnia roboczego od dnia sporządzenia tego protokołu, który dołącza do aktu małżeństwa wzmiankę dodatkową o nazwisku dziecka.

Art. 69. 1. Jeżeli matka lub ojciec małoletniego dziecka zawarli małżeństwo z osobą, która nie jest ojcem ani matką tego dziecka, przyjęcie przez kierownika urzędu stanu cywilnego albo przez konsula oświadczeń małżonków, że dziecko będzie nosiło takie samo nazwisko, jakie nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko, dokumentuje się w formie protokołu, który podpisują składający oświadczenie i kierownik urzędu stanu cywilnego albo konsul.

2. Protokół przyjęcia oświadczeń zawiera:

- 1) nazwiska, imiona oraz nazwiska rodowe, daty i miejsca urodzenia rodzica dziecka oraz jego małżonka, informację o miejscu sporządzenia aktu małżeństwa i oznaczenie tego aktu oraz numer PESEL rodzica, jeżeli został nadany;
- 2) nazwisko, imię (imiona) dziecka, miejsce sporządzenia aktu urodzenia i oznaczenie tego aktu oraz numer PESEL dziecka, jeżeli został nadany;
- 3) informację o złożeniu oświadczeń, że dziecko będzie nosiło nazwisko, jakie nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko;
- 4) informację o dopuszczalności nadania dziecku nazwiska, jakie nosi albo nosiłoby wspólne dziecko małżonków;
- 5) informację, że dziecko, które ukończyło 13 lat, wyraziło zgodę na zmianę nazwiska, oraz jego podpis lub informację, że nie wyraziło zgody na zmianę nazwiska;
- 6) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
- 7) adres do korespondencji małżonków;
- 8) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego albo konsula, który przyjął oświadczenia.

3. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który przyjął oświadczenia małżonków, że dziecko będzie nosiło takie samo nazwisko, jakie nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko, przesyła protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia, w terminie jednego dnia roboczego od dnia sporządzenia tego protokołu, w celu dołączenia do aktu urodzenia wzmianki dodatkowej o nazwisku dziecka.

4. Konsul, który przyjął oświadczenia małżonków, że dziecko będzie nosiło takie samo nazwisko, jakie nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko, przesyła niezwłocznie protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do

sporządzenia aktu urodzenia w celu dołączenia do aktu urodzenia wzmianki dodatkowej o nazwisku dziecka.

Art. 70. 1. Rodzice mogą złożyć przed wybranym kierownikiem urzędu stanu cywilnego albo przed konsulem oświadczenie o zmianie imienia lub imion dziecka zamieszczonych w akcie urodzenia w terminie 6 miesięcy od dnia jego sporządzenia.

2. Zmiana imienia może polegać na zastąpieniu wybranego imienia innym imieniem, zastąpieniu dwóch imion jednym imieniem lub odwrotnie, dodaniu drugiego imienia, zmianie pisowni imienia lub imion lub zmianie kolejności imion dziecka.

3. Do oświadczeń o wyborze imienia stosuje się przepisy art. 59. Kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia przyjęcia oświadczenia, jeżeli nie został zachowany termin do jego złożenia.

4. Oświadczenie o zmianie imienia lub imion dokumentuje się w formie protokołu, który podpisują rodzice dziecka i kierownik urzędu stanu cywilnego albo konsul.

5. Protokół przyjęcia oświadczenia o zmianie imienia lub imion zawiera:

- 1) nazwiska, imiona oraz nazwiska rodowe, daty i miejsca urodzenia rodziców dziecka, a także numery PESEL rodziców, jeżeli zostały nadane;
- 2) nazwisko, imię (imiona) dziecka, miejsce sporządzenia aktu urodzenia i oznaczenie tego aktu urodzenia oraz numer PESEL dziecka, jeżeli został nadany;
- 3) informację o złożeniu oświadczenia o zmianie imienia lub imion dziecka;
- 4) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
- 5) adres do korespondencji rodziców dziecka;
- 6) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego albo konsula, który przyjął oświadczenie.

6. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który przyjął oświadczenie rodziców dziecka o zmianie imienia lub imion dziecka zamieszczonych w akcie urodzenia, przesyła protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia, w terminie jednego dnia roboczego od dnia sporządzenia tego protokołu, w celu dołączenia do aktu urodzenia wzmianki dodatkowej o zmianie imienia lub imion dziecka.

7. Konsul, który przyjął oświadczenie rodziców dziecka o zmianie imienia lub imion dziecka zamieszczonych w akcie urodzenia, przesyła niezwłocznie protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia w celu dołączenia do aktu urodzenia wzmianki dodatkowej o zmianie imienia lub imion dziecka.

Art. 71. 1. W przypadku przysposobienia, na które rodzice dziecka przed sądem opiekuńczym wyrazili zgodę bez wskazania osoby przysposabiającego, sporządza się dla przysposobionego nowy akt urodzenia.

2. Jeżeli przysposabiają wspólnie małżonkowie, w akcie urodzenia przysposobionego wskazuje się przysposabiających jako rodziców przysposobionego.

3. Jeżeli przysposabia osoba niepozostająca w związku małżeńskim lub małżonek przysposabia dziecko nie pochodzące od drugiego małżonka, w akcie urodzenia przysposobionego wskazuje się przysposabiającego jako rodzica dziecka. Jako imię drugiego z rodziców zamieszcza się imię wskazane przez przysposabiającego, a w razie braku takiego wskazania, imię wybrane przez kierownika urzędu stanu cywilnego; jako nazwisko drugiego z rodziców i jego nazwisko rodowe zamieszcza się nazwisko przysposabiającego.

Art. 72. 1. Jeżeli przez przysposobienie powstają skutki określone w art. 121 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, do aktu urodzenia przysposobionego dołącza się wzmiankę dodatkową o przysposobieniu.

2. Na wniosek przysposabiającego, za zgodą przysposobionego, który ukończył lat 13, albo na wniosek przysposobionego, za zgodą przysposabiającego, sąd opiekuńczy może postanowić o sporządzeniu dla przysposobionego nowego aktu urodzenia. Przepisy art. 118 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stosuje się.

3. Dane rodziców w treści wzmianki dodatkowej o przysposobieniu oraz w nowym akcie urodzenia, o którym mowa w ust. 2, ustala się na zasadach określonych w art. 71 ust. 2 i 3.

4. Jeżeli przysposabia mąż matki dziecka lub żona ojca dziecka, w akcie urodzenia przysposobionego lub w treści wzmianki dodatkowej o przysposobieniu wskazuje się przysposabiającego jako rodzica dziecka.

Art. 73. 1. Jeżeli w wyniku przysposobienia sporządzono nowy akt urodzenia, do dotychczasowego aktu urodzenia przysposobionego, który nie podlega ujawnieniu, dołącza się wzmiankę dodatkową o sporządzeniu nowego aktu urodzenia.

2. Na żądanie sądu wydaje się wyłącznie odpis zupełny dotychczasowego aktu urodzenia.

3. Na wniosek przysposobionego po osiągnięciu przez niego pełnoletności wydaje się odpis zupełny dotychczasowego aktu urodzenia wraz z dokumentami z akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego, w formie dokumentu elektronicznego, kopii lub wydruku dokumentu elektronicznego poświadczonych za zgodność z oryginałem przez kierownika urzędu stanu cywilnego.

Art. 74. 1. W przypadku rozwiązania stosunku przysposobienia sąd w postępowaniu nieprocesowym unieważnia nowy akt urodzenia przysposobionego, który nie podlega ujawnieniu, a w dotychczasowym akcie urodzenia przysposobionego sąd unieważnia wzmiankę dodatkową, o której mowa w art. 73 ust. 1, oraz postanawia o dołączeniu wzmianki dodatkowej o imieniu lub imionach i nazwisku noszonym po rozwiązaniu stosunku przysposobienia.

2. Wyrok sądu rozwiązujący stosunek przysposobienia przekazuje się również do kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt małżeństwa przysposobionego, oraz kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt urodzenia dziecka, w którym przysposobiony został wskazany jako ojciec lub matka dziecka, w celu dołączenia również do tych aktów wzmianki dodatkowej o zmianie imienia i nazwiska rodowego przysposobionego.

Art. 75. 1. Jeżeli przez przysposobienie powstają skutki określone w art. 124 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, do aktu urodzenia przysposobianego dołącza się wzmiankę dodatkową o przysposobieniu, w treści której dane rodziców ustala się na zasadach określonych w art. 71 ust. 2 i 3 oraz art. 72 ust. 4.

2. Sąd w sprawie wniosku o przysposobienie, na wniosek przysposabiającego i za zgodą osób, których zgoda na przysposobienie jest potrzebna, może wykluczyć możliwość wskazywania w odpisach skróconych przysposabiającego lub przysposabiających jako rodziców dziecka.

Art. 76. 1. Osoba zamierzająca zawrzeć małżeństwo osobiście przedstawia dokument tożsamości wybranemu kierownikowi urzędu stanu cywilnego albo konsulowi, albo kierownikowi urzędu stanu cywilnego, który ma wydać zaświadczenie, o którym mowa w art. 4¹ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, oraz składa:

- 1) pisemne zapewnienie, że nie wie o istnieniu okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa, zwane dalej „zapewnieniem”;
- 2) zezwolenie na zawarcie małżeństwa, jeżeli wymagają tego przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

2. Jeżeli oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński ma być złożone przed konsulem, osoba zamierzająca wstąpić w związek małżeński przedkłada również odpis aktu urodzenia, a jeżeli pozostawała uprzednio w związku małżeńskim – odpis aktu małżeństwa z adnotacją o jego ustaniu, unieważnieniu albo stwierdzeniu jego nieistnienia albo odpis aktu małżeństwa z dokumentem potwierdzającym jego ustanie lub unieważnienie albo dokumentem potwierdzającym stwierdzenie nieistnienia małżeństwa.

3. Jeżeli oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński ma być złożone przez pełnomocnika, osoba zamierzająca wstąpić w związek małżeński przedkłada również zezwolenie sądu na złożenie oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński przez pełnomocnika oraz pełnomocnictwo.

4. Zapewnienie zawiera:

- 1) nazwiska i imiona osób zamierzających zawrzeć małżeństwo, ich nazwiska rodowe, jeżeli można je ustalić, stan cywilny, obywatelstwo, daty i miejsca urodzenia, numery PESEL, jeżeli zostały nadane, oraz oznaczenia przedstawionych dokumentów tożsamości;
- 2) jeżeli osoba zamierzająca zawrzeć małżeństwo pozostawała uprzednio w związku małżeńskim albo prawomocnie stwierdzono nieistnienie małżeństwa – wskazanie miejsca zawarcia małżeństwa;
- 3) informację o wspólnych dzieciach osób zamierzających zawrzeć małżeństwo oraz oznaczenie ich aktów urodzenia i urzędu stanu cywilnego, w którym zostały sporządzone, jeżeli są znane;
- 4) nazwiska, imiona oraz nazwiska rodowe rodziców każdej z osób zamierzających zawrzeć małżeństwo;

- 5) jeżeli małżeństwo ma zostać zawarte w sposób określony w art. 1 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego – oświadczenia o nazwisku (nazwiskach), które będą nosiły osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo po jego zawarciu, oraz oświadczenia o nazwisku dzieci zrodzonych z tego małżeństwa;
- 6) oświadczenie, że nie zachodzą przeszkody uniemożliwiające zawarcie małżeństwa określone w art. 10–15 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego;
- 7) informację o pouczeniu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia;
- 8) adres do korespondencji osób zamierzających zawrzeć małżeństwo;
- 9) podpisy osób zamierzających zawrzeć małżeństwo oraz kierownika urzędu stanu cywilnego albo konsula przyjmującego zapewnienie.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Informacja, o której mowa w ust. 4 pkt 7, zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Zapewnienie zawiera adnotację o wyznaczonej dacie zawarcia związku małżeńskiego oraz o zweryfikowaniu danych przedstawionych w zapewnieniu przez osobę zamierzającą zawrzeć małżeństwo, ze wskazaniem dokumentów, na podstawie których dokonano weryfikacji lub oznaczenia aktów stanu cywilnego.

7. Kierownik urzędu stanu cywilnego pozyskuje do zapewnienia od osób zamierzających zawrzeć małżeństwo i przetwarza informacje o ich wykształceniu, miejscu ich zamieszkania, w tym o okresie przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy.

8. Kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje dla potrzeb statystyki publicznej informacje, o których mowa w ust. 7, służbom statystyki publicznej.

9. Zapewnienie jest ważne przez okres 6 miesięcy od daty jego złożenia przez obie osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo.

10. Zezwolenia na zawarcie małżeństwa przed upływem terminu, o którym mowa w art. 4 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, kierownik urzędu stanu cywilnego albo konsul udziela na piśmie.

Art. 77. Obywatel polski, który zamierza wstąpić w związek małżeński, lecz nie posiada aktów stanu cywilnego sporządzonych w Rzeczypospolitej Polskiej,

składa zagraniczny dokument stanu cywilnego lub inny dokument wydany w państwie, w którym nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego, potwierdzający urodzenie, a jeżeli osoba pozostawała uprzednio w związku małżeńskim – potwierdzający małżeństwo, wraz z dokumentem potwierdzającym ustanie lub unieważnienie tego małżeństwa albo dokumentem potwierdzającym stwierdzenie nieistnienia małżeństwa.

Art. 78. Dokumentami potwierdzającymi ustanie, unieważnienie albo stwierdzenie nieistnienia małżeństwa są w szczególności:

- 1) odpis skrócony aktu zgonu lub odpis prawomocnego orzeczenia sądu o stwierdzeniu zgonu lub uznaniu za zmarłego poprzedniego małżonka;
- 2) odpis prawomocnego orzeczenia sądu o rozwodzie;
- 3) odpis prawomocnego orzeczenia sądu o unieważnieniu małżeństwa;
- 4) odpis prawomocnego orzeczenia sądu ustalającego nieistnienie małżeństwa.

Art. 79. 1. Cudzoziemiec zamierzający zawrzeć małżeństwo składa:

- 1) zapewnienie;
- 2) odpis aktu urodzenia, a jeżeli pozostawał uprzednio w związku małżeńskim – odpis aktu małżeństwa z adnotacją o jego ustaniu, unieważnieniu albo stwierdzeniu jego nieistnienia, albo odpis aktu małżeństwa z dokumentem potwierdzającym jego ustanie lub unieważnienie albo dokumentem potwierdzającym stwierdzenie nieistnienia małżeństwa, jeżeli na podstawie pozostałych składanych dokumentów nie można ustalić danych niezbędnych do sporządzenia aktu małżeństwa;
- 3) dokument stwierdzający, że zgodnie z właściwym prawem może zawrzeć małżeństwo, chyba że na podstawie przepisów ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. – Prawo prywatne międzynarodowe (Dz. U. Nr 80, poz. 432 oraz z 2014 r. poz. 827) jego możliwość zawarcia małżeństwa jest oceniana na podstawie prawa polskiego.

2. Jeżeli otrzymanie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, napotyka trudne do przewyciężenia przeszkody, sąd w postępowaniu nieprocesowym na wniosek cudzoziemca może go zwolnić od złożenia tego dokumentu. W postępowaniu o zwolnienie cudzoziemca od złożenia dokumentu sąd na podstawie właściwego prawa ustala, czy osoba ta może zawrzeć małżeństwo.

Art. 80. 1. Obywatele polscy przebywający poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, którzy chcą zawrzeć małżeństwo przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego, składają zapewnienie konsulowi, który przekazuje je niezwłocznie wskazanemu kierownikowi urzędu stanu cywilnego.

2. Konsul przyjmuje również zapewnienie w przypadku gdy małżeństwo ma być zawarte przez obywatela polskiego i cudzoziemca, jeżeli cudzoziemiec przedłoży konsulowi dodatkowo dokument stwierdzający, że zgodnie z właściwym prawem może zawrzeć małżeństwo.

Art. 81. Jeżeli małżeństwo ma być zawarte w sposób określony w art. 1 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, kierownik urzędu stanu cywilnego na podstawie zapewnienia wydaje pisemne zaświadczenie stwierdzające brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa, które zawiera:

- 1) nazwiska i imiona osób, które zamierzają zawrzeć małżeństwo, nazwiska rodowe, stan cywilny oraz daty i miejsca urodzenia;
- 2) nazwiska i imiona oraz nazwiska rodowe rodziców osób zamierzających zawrzeć małżeństwo;
- 3) nazwisko, które każdy z małżonków będzie nosił po zawarciu małżeństwa;
- 4) zgodne oświadczenie w sprawie nazwisk przyszłych dzieci;
- 5) zapewnienie, że nie zachodzą przeszkody, o których mowa w art. 10–15 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Art. 82. 1. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt małżeństwa na podstawie zaświadczenia stwierdzającego brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa i zaświadczenia stwierdzającego, że oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński zostały złożone w obecności duchownego, występuje, w terminie jednego dnia roboczego od dnia sporządzenia aktu małżeństwa, do kierownika urzędu stanu cywilnego, który przyjął zapewnienie, o przesłanie zapewnienia wraz z zezwoleniem na wstąpienie w związek małżeński w przypadkach wymaganych przez przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który przyjął zapewnienie, przesyła je w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania wystąpienia.

Art. 83. 1. Jeżeli małżeństwo ma być zawarte poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przez obywatela polskiego lub cudzoziemca, którego, zgodnie z przepisami

ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. – Prawo prywatne międzynarodowe, możliwość zawarcia małżeństwa jest oceniana na podstawie prawa polskiego, mogą oni otrzymać pisemne zaświadczenie stwierdzające, że zgodnie z prawem polskim mogą zawrzeć małżeństwo.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, przedstawia dokument tożsamości oraz składa do wybranego kierownika urzędu stanu cywilnego:

- 1) zapewnienie;
- 2) dokument potwierdzający stan cywilny przysięgłego małżonka.

3. O wydanie przez konsula zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić obywatel polski, który przedkłada dokumenty wymienione w ust. 2 oraz odpis aktu urodzenia, a jeżeli pozostawał uprzednio w związku małżeńskim – odpis aktu małżeństwa z adnotacją o jego ustaniu, unieważnieniu albo stwierdzeniu jego nieistnienia albo odpis aktu małżeństwa z dokumentem potwierdzającym jego ustanie lub unieważnienie albo potwierdzającym stwierdzenie nieistnienia małżeństwa.

4. Osoba, o której mowa w ust. 1, która nie posiada aktów stanu cywilnego sporządzonych w Rzeczypospolitej Polskiej, składa zagraniczny dokument stanu cywilnego lub inny dokument wydany w państwie, w którym nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego, potwierdzający urodzenie, a jeżeli osoba pozostawała uprzednio w związku małżeńskim, potwierdzający małżeństwo, wraz z dokumentem potwierdzającym ustanie lub unieważnienie tego małżeństwa albo dokumentem potwierdzającym stwierdzenie nieistnienia małżeństwa.

5. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwisko i imię (imiona) osoby zamierzającej zawrzeć małżeństwo poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, nazwisko rodowe, płeć, stan cywilny, miejsce i datę urodzenia, obywatelstwo oraz nazwiska i imiona, nazwiska rodowe jej rodziców;
- 2) nazwisko, imię (imiona), płeć, miejsce i datę urodzenia i obywatelstwo drugiego z przysięgłych małżonków oraz nazwisko rodowe, jeżeli można je ustalić;
- 3) adnotację o możliwości zawarcia małżeństwa zgodnie z prawem polskim.

6. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest ważne przez okres 6 miesięcy od daty jego sporządzenia.

Art. 84. 1. Przed wezwaniem do złożenia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński kierownik urzędu stanu cywilnego albo konsul sprawdza tożsamość osób zamierzających zawrzeć małżeństwo oraz wskazanych przez nich świadków.

2. Złożenie oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński dokumentuje się w formie protokołu, który podpisują osoby wstępujące w związek małżeński, świadkowie oraz kierownik urzędu stanu cywilnego albo konsul.

Art. 85. 1. Zawarcie małżeństwa przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego albo konsulem następuje z zachowaniem uroczystej formy.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego w czasie przyjmowania oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński nosi łańcuch z wizerunkiem orła.

3. Wszyscy obecni przy składaniu oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński przyjmują pozycję stojącą, z wyjątkiem osób, które ze względu na stan zdrowia lub podeszły wiek nie mogą jej przyjąć.

4. Kierownik urzędu stanu cywilnego przyjmuje, na wniosek osoby zamierzającej zawrzeć małżeństwo, oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński poza urzędem stanu cywilnego w okręgu rejestracji stanu cywilnego, w którym jest on właściwy, jeżeli osoba ta jest w stanie zagrożenia życia lub zdrowia albo jest pozbawiona wolności.

5. Na wniosek osoby zamierzającej zawrzeć małżeństwo kierownik urzędu stanu cywilnego przyjmuje oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński poza urzędem stanu cywilnego w okręgu rejestracji stanu cywilnego, w którym jest on właściwy, jeżeli wskazane we wniosku miejsce zawarcia małżeństwa zapewnia zachowanie uroczystej formy jego zawarcia oraz bezpieczeństwo osób obecnych przy składaniu oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński.

6. Jeżeli wskazane we wniosku miejsce zawarcia małżeństwa nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 5, kierownik urzędu stanu cywilnego pisemnie odmawia przyjęcia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński we wskazanym miejscu.

7. Jeżeli kierownik urzędu stanu cywilnego nie może przyjąć oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński w terminie wskazanym przez osoby zamierzające zawrzeć małżeństwo, uzgadnia z nimi inny termin zawarcia małżeństwa. W przypadku braku uzgodnienia takiego terminu kierownik urzędu stanu cywilnego

pisemnie odmawia przyjęcia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński w terminie wskazanym przez te osoby.

8. Jeżeli przyjęcie oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński nastąpiło na wniosek w miejscu, o którym mowa w ust. 5, pobiera się opłatę dodatkową, która stanowi dochód gminy.

9. Na realizację czynności, o których mowa w ust. 5, nie przyznaje się dotacji celowej z budżetu państwa.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór, a także sposób noszenia łańcucha z wizerunkiem orła, uwzględniając wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej oraz utrwaloną tradycję w zakresie symboli używanych przez kierownika urzędu stanu cywilnego.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty dodatkowej za przyjęcie oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński poza urzędem stanu cywilnego, w którym jest właściwy kierownik tego urzędu, uwzględniając zryczałtowane koszty udziału kierownika urzędu stanu cywilnego w przyjmowaniu oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński poza urzędem stanu cywilnego oraz mając na uwadze, że opłata ta nie może przekroczyć 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 86. 1. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który przyjął oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński, sporządza akt małżeństwa najpóźniej w następnym dniu roboczym.

2. Jeżeli zawarcie małżeństwa nastąpiło przed konsulem, przesyła on niezwłocznie protokół złożenia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński. Akt małżeństwa sporządza się najpóźniej w następnym dniu roboczym po dniu otrzymania protokołu złożenia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński.

3. Jeżeli zawarcie małżeństwa nastąpiło w sposób określony w art. 1 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, akt małżeństwa sporządza się najpóźniej

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1717 i 1734 oraz z 2014 r. poz. 496, 567, 683, 684 i 1682.

w następnym dniu roboczym po dniu otrzymania zaświadczenia stwierdzającego brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa oraz zaświadczenia stwierdzającego, że oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński zostały złożone w obecności duchownego.

Art. 87. 1. Akt małżeństwa sporządza się na podstawie protokołu przyjęcia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński.

2. Protokół zawiera:

- 1) nazwiska i imiona osób, które zawierają małżeństwo, nazwiska rodowe, stan cywilny oraz daty i miejsca urodzenia;
- 2) miejsce i datę zawarcia małżeństwa;
- 3) nazwiska i imiona oraz nazwiska rodowe rodziców osób zawierających małżeństwo;
- 4) nazwisko, które każdy z małżonków będzie nosił po zawarciu małżeństwa;
- 5) zgodne oświadczenie w sprawie nazwiska dzieci zrodzonych z tego małżeństwa;
- 6) nazwiska i imiona świadków;
- 7) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
- 8) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego albo konsula przyjmującego oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński.

3. Akt małżeństwa zawartego w sposób określony w art. 1 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego sporządza się na podstawie zaświadczenia stwierdzającego brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa oraz zaświadczenia stwierdzającego, że oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński zostały złożone w obecności duchownego, które zawiera:

- 1) nazwiska i imiona osób zawierających związek małżeński oraz świadków;
- 2) miejsce i datę zawarcia małżeństwa;
- 3) nazwisko, imię (imiona) oraz stanowisko duchownego, który przyjął oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński;
- 4) nazwę i adres jednostki organizacyjnej kościoła lub związku wyznaniowego sporządzającego zaświadczenie oraz nazwisko i imię (imiona) osoby sporządzającej zaświadczenie;
- 5) informację według prawa jakiego kościoła lub związku wyznaniowego małżeństwo zostało zawarte.

4. Jeżeli zaświadczenia, o których mowa w ust. 3, przekazane do urzędu stanu cywilnego jako przesyłka polecona nadana w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), zostały utracone przed dotarciem do wskazanego urzędu stanu cywilnego, kierownik tego urzędu zwraca się do duchownego o potwierdzenie treści utraconego zaświadczenia oraz dostarczenie dowodu nadania przesyłki.

5. Kierownik urzędu stanu cywilnego sporządza akt małżeństwa, jeżeli stwierdzi, że zachowany został termin, o którym mowa w art. 8 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Jeżeli nie zachowano wskazanego terminu, kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia sporządzenia aktu małżeństwa.

6. Kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje, dla potrzeb statystyki publicznej, informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 5, służbom statystyki publicznej oraz nazwę kościoła lub związku wyznaniowego, jeżeli małżeństwo zawarte według prawa kościelnego lub związku wyznaniowego wywołuje skutki cywilnoprawne.

Art. 88. 1. Akt małżeństwa zawiera:

- 1) nazwiska i imiona osób, które zawarły małżeństwo, nazwiska rodowe, stan cywilny oraz daty i miejsca urodzenia;
- 2) miejsce i datę zawarcia małżeństwa;
- 3) nazwiska i imiona oraz nazwiska rodowe rodziców osób, które zawarły małżeństwo;
- 4) nazwiska i imiona świadków;
- 5) nazwiska małżonków, które będą oni nosili po zawarciu małżeństwa;
- 6) nazwisko, jakie będą nosiły dzieci zrodzone z małżeństwa;
- 7) informację o złożeniu zgodnych oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński;
- 8) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności.

2. Jeżeli małżonkowie nie złożyli zgodnych oświadczeń w sprawie nazwiska dzieci zrodzonych z tego małżeństwa, adnotację o tym zamieszcza się w akcie małżeństwa.

3. Jeżeli sąd zwolnił osobę zamierzającą wstąpić w związek małżeński od obowiązku złożenia lub przedstawienia dokumentów niezbędnych do zawarcia małżeństwa, dane dotyczące tej osoby zamieszcza się w akcie małżeństwa tylko na podstawie orzeczenia sądu.

Art. 89. 1. W przypadku odmowy przez kierownika urzędu stanu cywilnego:

- 1) przyjęcia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński,
- 2) wydania zaświadczenia o braku okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa,
- 3) wydania zezwolenia na zawarcie małżeństwa przed upływem miesiąca od dnia, kiedy osoby, które zamierzają je zawrzeć, złożyły kierownikowi urzędu stanu cywilnego zapewnienie,
- 4) sporządzenia aktu małżeństwa zawartego zgodnie z art. 1 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego,
- 5) wydania zaświadczenia stwierdzającego, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo

– zawiadamia on pisemnie osoby, których odmowa dokonania czynności dotyczy.

2. W terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, osoby, których czynność dotyczy, mogą złożyć wniosek do sądu właściwego ze względu na siedzibę urzędu stanu cywilnego o rozstrzygnięcie, czy przyczyny odmowy wskazane w zawiadomieniu uzasadniają odmowę dokonania czynności.

3. W przypadku odmowy kierownika urzędu stanu cywilnego przyjęcia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński lub wydania zaświadczenia o braku okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa, wydanej na podstawie orzeczenia sądu, nie przysługuje wniosek do sądu o rozstrzygnięcie, czy przyczyny odmowy wskazane w zawiadomieniu uzasadniają odmowę dokonania czynności.

4. Jeżeli konsul odmawia przyjęcia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński albo wydania zaświadczenia stwierdzającego, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo, osoba, której czynność dotyczy, po otrzymaniu pisemnego zawiadomienia o odmowie dokonania czynności, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, występuje do sądu właściwego dla urzędu stanu cywilnego właściwego dla miasta stołecznego Warszawy o rozstrzygnięcie, czy wskazane przyczyny odmowy uzasadniają odmowę dokonania czynności. W przypadku odmowy przyjęcia wskazanych oświadczeń, wydanej przez konsula na podstawie orzeczenia sądu nie przysługuje wniosek do sądu o rozstrzygnięcie, czy przyczyny odmowy wskazane w zawiadomieniu uzasadniają odmowę dokonania czynności.

Art. 90. 1. Przyjęcie oświadczenia przez kierownika urzędu stanu cywilnego albo konsula o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa dokumentuje się w formie protokołu, który podpisują rozwiedziony małżonek oraz kierownik urzędu stanu cywilnego albo konsul.

2. Protokół zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia rozwiedzonego małżonka oraz numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 2) miejsce sporządzenia aktu małżeństwa i oznaczenie tego aktu;
- 3) datę uprawomocnienia się orzeczenia o rozwodzie, oznaczenie sądu oraz sygnaturę akt sprawy;
- 4) datę złożenia oświadczenia o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa;
- 5) nazwisko, imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
- 6) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego albo konsula dokonującego czynności.

3. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który przyjął oświadczenie o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa, przesyła protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu małżeństwa w terminie jednego dnia roboczego od dnia sporządzenia tego protokołu, w celu dołączenia do aktu małżeństwa wzmianki dodatkowej o nazwisku rozwiedzonego małżonka.

4. Konsul, który przyjął oświadczenie o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa, przesyła niezwłocznie protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu małżeństwa w celu dołączenia do aktu małżeństwa wzmianki dodatkowej o nazwisku rozwiedzonego małżonka.

Art. 91. Minister właściwy do spraw wewnętrznych na podstawie informacji otrzymanych od właściwych przedstawicieli kościołów i innych związków wyznaniowych obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz stanowisk, których zajmowanie upoważnia do przyjmowania oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński oraz sporządzania zaświadczeń stanowiących podstawę sporządzania aktu małżeństwa zawartego w sposób określony w art. 1 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Art. 92. 1. Akt zgonu sporządza się w dniu, w którym dokonano zgłoszenia zgonu, a jeżeli zgłoszenie zgonu nastąpiło w sposób określony w art. 17 – w następnym dniu roboczym po dniu zgłoszenia zgonu.

2. Akt zgonu sporządza się na podstawie karty zgonu oraz protokołu zgłoszenia zgonu.

Art. 93. 1. Zgłoszenie zgonu następuje przez złożenie kierownikowi urzędu stanu cywilnego karty zgonu w terminie 3 dni od dnia jej sporządzenia. Jeżeli zgon nastąpił na skutek choroby zakaźnej, zgłoszenia zgonu dokonuje się w ciągu 24 godzin od zgonu.

2. Zgłoszenia zgonu dokonuje podmiot uprawniony do pochówku na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687, z późn. zm.⁸⁾).

3. Jeżeli zwłoki mają zostać przekazane do celów naukowych, zgłoszenia zgonu może dokonać upoważniony pracownik publicznej uczelni medycznej albo uczelni publicznej prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych.

4. W przypadku niedokonania zgłoszenia zgonu przez podmiot uprawniony do pochówku lub przez upoważnionego pracownika publicznej uczelni medycznej albo uczelni publicznej prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych zgłoszenia zgonu dokonuje przedstawiciel podmiotu obowiązany do pochówku zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych.

5. W przypadku znalezienia zwłok w stanie lub w okolicznościach uniemożliwiających ich identyfikację prokurator lub Policja zawiadamia o tym gminę właściwą ze względu na miejsce znalezienia zwłok.

6. W przypadku zgonu osoby o nieustalonej tożsamości przebywającej w podmiocie leczniczym lub w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej kierownik podmiotu lub jednostki zawiadamia o tym gminę właściwą ze względu na miejsce zgonu.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 144, poz. 853, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2013 r. poz. 1650.

Art. 94. 1. Zgłoszenie zgonu dokumentuje się w formie protokołu, który podpisują zgłaszający zgon i kierownik urzędu stanu cywilnego.

2. Protokół zawiera:

- 1) dane osoby zmarłej, w tym jej nazwisko, nazwisko rodowe, imię (imiona), datę i miejsce urodzenia, stan cywilny, obywatelstwo i numer PESEL, jeżeli są znane zgłaszającemu zgon;
- 2) datę, godzinę oraz miejsce zgonu albo jeżeli nie są znane – datę, godzinę oraz miejsce znalezienia zwłok;
- 3) nazwiska, nazwiska rodowe, imiona rodziców osoby zmarłej, jeżeli są znane;
- 4) nazwisko, nazwisko rodowe, imię (imiona), numer PESEL małżonka osoby zmarłej, o ile w chwili śmierci pozostawała ona w związku małżeńskim, jeżeli są znane;
- 5) nazwisko i imię (imiona) lub nazwę zgłaszającego zgon;
- 6) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
- 7) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego przyjmującego zgłoszenie;
- 8) rok zawarcia związku małżeńskiego rodziców zmarłego dziecka, datę urodzenia matki zmarłego dziecka w przypadku zgonu dziecka poniżej roku życia.

3. Kierownik urzędu stanu cywilnego pozyskuje do protokołu zgłoszenia zgonu dziecka poniżej roku życia i przekazuje, dla potrzeb statystyki publicznej, informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 8, służbom statystyki publicznej.

Art. 95. 1. Akt zgonu zawiera:

- 1) nazwisko, nazwisko rodowe, imię (imiona), datę i miejsce urodzenia osoby zmarłej;
- 2) stan cywilny;
- 3) nazwisko, nazwisko rodowe, imię (imiona) małżonka osoby zmarłej, jeżeli w chwili śmierci pozostawała ona w związku małżeńskim;
- 4) datę, godzinę oraz miejsce zgonu albo jeżeli nie są znane – datę, godzinę oraz miejsce znalezienia zwłok;
- 5) nazwiska, nazwiska rodowe, imiona rodziców osoby zmarłej;
- 6) nazwisko i imię lub nazwę zgłaszającego zgon;
- 7) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności.

2. Akt zgonu osoby o nieustalonej tożsamości sporządza się w sposób opisowy, zamieszczając w nim:

- 1) datę i godzinę oraz miejsce zgonu;
- 2) datę, godzinę, miejsce i okoliczności znalezienia zwłok;
- 3) płeć oraz przypuszczalny wiek osoby zmarłej;
- 4) opis zewnętrznego wyglądu zwłok;
- 5) opis odzieży oraz innych przedmiotów znalezionych przy osobie zmarłej;
- 6) oznaczenie jednostki Policji lub wskazanie prokuratora w przypadku dokonania zawiadomienia o znalezieniu zwłok w stanie lub w okolicznościach uniemożliwiających ich identyfikację lub oznaczenie podmiotu leczniczego lub jednostki organizacyjnej pomocy społecznej.

3. W przypadku ustalenia tożsamości niezidentyfikowanych zwłok przez podmioty prowadzące czynności identyfikacyjne przed sporządzeniem aktu zgonu zawiadamia się o tym kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego do sporządzenia aktu zgonu.

4. Na podstawie zawiadomienia oraz dotychczasowego aktu zgonu, jeżeli był sporządzony przed ustaleniem tożsamości niezidentyfikowanych zwłok, sporządza się nowy akt zgonu z adnotacją o zastąpieniu przez ten akt dotychczasowego aktu, który nie podlega ujawnieniu. Z dotychczasowego aktu zgonu wydaje się na żądanie sądu odpis zupełny tego aktu.

5. Akt zgonu sporządzony na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu o stwierdzeniu zgonu albo uznaniu za zmarłego zawiera dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, oraz adnotację zawierającą oznaczenie sądu wydającego orzeczenie i sygnaturę akt sprawy.

6. W przypadku uchylecia orzeczenia sądu o stwierdzeniu zgonu albo o uznaniu za zmarłego akt zgonu nie podlega ujawnieniu i nie wydaje się odpisów tego aktu.

7. Jeżeli sąd uchyli prawomocne orzeczenie o stwierdzeniu zgonu albo o uznaniu za zmarłego, odpis zupełny aktu zgonu sporządzonego na podstawie tego orzeczenia wydaje się na żądanie sądu lub na wniosek osoby, której zgon stwierdzono albo która została uznana za zmarłą.

Rozdział 7

Szczególny tryb rejestracji stanu cywilnego

Art. 96. 1. Urodzenie lub zgon na polskim statku morskim lub powietrznym, okręcie wojennym lub wojskowym statku powietrznym kapitan dokumentuje w formie protokołu potwierdzającego urodzenie lub zgon.

2. Protokół potwierdzający urodzenie zawiera:

- 1) nazwiska, nazwiska rodowe, imiona, daty i miejsca urodzenia rodziców dziecka oraz numery PESEL, jeżeli zostały nadane, oraz podpis matki;
- 2) informację o złożeniu oświadczenia o wyborze imienia lub imion dziecka, o ile oświadczenie zostało złożone;
- 3) nazwisko, imię (imiona) dziecka oraz informację, czy rodzice dziecka pozostają w związku małżeńskim oraz o miejscu sporządzenia aktu małżeństwa, oznaczenie tego aktu lub miejsce sporządzenia aktu urodzenia każdego z rodziców dziecka i oznaczenie tych aktów, o ile są znane;
- 4) obywatelstwo dziecka, jeżeli jest znane;
- 5) datę i godzinę urodzenia dziecka według miejsca zdarzenia oraz informację, czy dziecko urodziło się żywe czy martwe;
- 6) płeć dziecka;
- 7) adres do korespondencji rodziców dziecka;
- 8) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
- 9) nazwiska i imiona świadków potwierdzających zdarzenie oraz ich podpisy;
- 10) nazwisko i imię kapitana statku lub okrętu wojennego;
- 11) informację o dokumentach lub oświadczeniach, na podstawie których sporządzono protokół.

3. Protokół potwierdzający zgon zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe osoby zmarłej, numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 2) datę i miejsce urodzenia osoby zmarłej, jeżeli są znane;
- 3) datę i godzinę zgonu albo jeżeli nie są znane – datę i godzinę znalezienia zwłok według miejsca zdarzenia;
- 4) nazwiska, imiona i nazwiska rodowe rodziców, jeżeli są znane;
- 5) obywatelstwo osoby zmarłej, jeżeli jest znane;

- 6) stan cywilny osoby zmarłej i nazwisko, imię (imiona) i nazwisko rodowe małżonka osoby zmarłej, o ile w chwili śmierci pozostawała ona w związku małżeńskim, jeżeli są znane;
- 7) nazwiska i imiona świadków potwierdzających zdarzenie oraz ich podpisy;
- 8) nazwisko i imię kapitana statku lub okrętu wojennego;
- 9) informację o dokumentach lub oświadczeniach, na podstawie których sporządzono protokół.

4. Podpisy świadków nie są wymagane, jeżeli zdarzenie nastąpiło w nadzwyczajnych okolicznościach na okręcie wojennym lub wojskowym statku powietrznym.

5. Miejscem urodzenia lub zgonu, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, zamieszczanym w akcie stanu cywilnego jest miejscowość, w której znajduje się siedziba urzędu konsularnego lub przedstawicielstwa dyplomatycznego, w którym wykonuje swoje funkcje konsul właściwy dla portu, do którego zawinął statek morski lub okręt wojenny lub portu, w którym wylądował statek powietrzny.

6. Jeżeli urodzenie lub zgon nastąpiły na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, miejscem zdarzenia zamieszczanym w akcie stanu cywilnego jest miejscowość, w której jest położony najbliższy port.

7. Protokół potwierdzający urodzenie lub zgon, które nastąpiły na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kapitan statku lub okrętu wojennego przekazuje kierownikowi urzędu stanu cywilnego pierwszego polskiego portu, do którego zawinął statek morski lub okręt wojenny lub portu, w którym wylądował statek powietrzny.

Art. 97. Kierownik urzędu stanu cywilnego albo konsul, któremu kapitan statku lub okrętu wojennego przekazał protokół potwierdzający urodzenie lub zgon, przekazuje ten protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu dla miasta stołecznego Warszawy, wskazując miejsce zdarzenia, w celu sporządzenia aktu stanu cywilnego.

Art. 98. 1. Zgon żołnierza w czynnej służbie wojskowej albo innej osoby przydzielonej do jednostki wojskowej, który nastąpił w związku z działaniami

wojennymi, właściwy terytorialnie terenowy organ administracji wojskowej dokumentuje w formie protokołu potwierdzającego zgon.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe osoby zmarłej, numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 2) datę i miejsce urodzenia osoby zmarłej, jeżeli są znane;
- 3) datę i godzinę zgonu albo jeżeli nie są znane – datę i godzinę znalezienia zwłok;
- 4) nazwiska, imiona i nazwiska rodowe rodziców, jeżeli są znane;
- 5) obywatelstwo osoby zmarłej, jeżeli jest znane;
- 6) stan cywilny osoby zmarłej i nazwisko, imię (imiona) i nazwisko rodowe małżonka osoby zmarłej, o ile w chwili śmierci pozostawała ona w związku małżeńskim, jeżeli są znane;
- 7) oznaczenie terenowego organu administracji wojskowej, nazwisko i imię (imiona) osoby sporządzającej protokół oraz jej podpis.

3. Właściwy terytorialnie terenowy organ administracji wojskowej niezwłocznie przekazuje protokół zgonu kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu dla miasta stołecznego Warszawy w celu sporządzenia aktu zgonu.

Art. 99. 1. W rejestrze stanu cywilnego można dokonać, w formie czynności materialno-technicznej, na wniosek lub z urzędu, rejestracji urodzenia albo zgonu, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i nie zostały tam zarejestrowane, oraz rejestracji urodzenia, zawarcia małżeństwa albo zgonu, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w państwie urodzenia, zawarcia małżeństwa albo zgonu nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego.

2. Wniosek o rejestrację zdarzenia do wybranego kierownika urzędu stanu cywilnego może złożyć osoba, której zdarzenie dotyczy, lub jej przedstawiciel ustawowy, inna osoba, która wykaże interes prawny w rejestracji zdarzenia lub interes faktyczny w rejestracji zgonu.

3. Jeżeli urodzenie i zgon dotyczą obywatela polskiego, pisemny wniosek o rejestrację zdarzenia można złożyć do konsula.

4. Do wniosku o rejestrację zdarzenia dołącza się wydany przez właściwy podmiot zagraniczny dokument potwierdzający to zdarzenie, który jest podstawą sporządzenia aktu stanu cywilnego przez kierownika urzędu stanu cywilnego.

5. Dokonując rejestracji zdarzeń, o których mowa w ust. 1, które dotyczą obywateli polskich posługujących się również aktami stanu cywilnego sporządzonymi w Rzeczypospolitej Polskiej, kierownik urzędu stanu cywilnego dostosowuje, na wniosek osoby, której akt dotyczy, w formie czynności materialno-technicznej, pisownię danych zawartych w zagranicznym dokumencie do reguł pisowni polskiej, jeżeli wniosek taki został złożony z wnioskiem o dokonanie rejestracji.

6. Nazwę miejscowości położonej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej zamieszcza się w pisowni ustalonej przez Komisję Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 100. 1. Jeżeli wniosek o rejestrację zdarzenia został złożony do konsula, sporządza on protokół rejestracji urodzenia lub zgonu, który podpisują osoba składająca wniosek o rejestrację zdarzenia i konsul.

2. Protokół rejestracji urodzenia zawiera:

- 1) nazwiska, nazwiska rodowe, imiona, daty i miejsca urodzenia rodziców dziecka, jeżeli są znane, oraz numery PESEL rodziców, jeżeli zostały nadane;
- 2) nazwisko i imię (imiona) dziecka;
- 3) płeć dziecka;
- 4) datę urodzenia dziecka;
- 5) miejsce i kraj urodzenia dziecka;
- 6) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
- 7) miejsce sporządzenia aktu małżeństwa i oznaczenie tego aktu lub miejsce sporządzenia aktu urodzenia każdego z rodziców dziecka i oznaczenie tych aktów;
- 8) adres do korespondencji osoby składającej wniosek;
- 9) informację o dokumentach lub oświadczeniach, na podstawie których sporządzono protokół;
- 10) nazwisko i imię konsula przyjmującego wniosek.

3. Protokół rejestracji zgonu zawiera:

- 1) nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe osoby zmarłej, numer PESEL, jeżeli został nadany;
- 2) datę i miejsce urodzenia osoby zmarłej, jeżeli są znane;

- 3) datę, godzinę oraz miejsce zgonu albo jeżeli nie są znane – datę, godzinę i miejsce znalezienia zwłok;
- 4) imiona, nazwiska i nazwiska rodowe rodziców, jeżeli są znane;
- 5) stan cywilny osoby zmarłej, nazwisko i imię (imiona) małżonka osoby zmarłej, o ile w chwili śmierci pozostawała ona w związku małżeńskim, jeżeli są znane;
- 6) informację, na podstawie jakich dokumentów lub oświadczeń ustalono dane niezbędne do sporządzenia protokołu;
- 7) nazwisko i imię osoby składającej wniosek o rejestrację zgonu;
- 8) nazwisko i imię konsula sporządzającego protokół.

Art. 101. Konsul przekazuje niezwłocznie protokół rejestracji urodzenia lub zgonu wybranemu przez wnioskodawcę kierownikowi urzędu stanu cywilnego, który sporządza akt urodzenia lub akt zgonu, z adnotacją o rejestracji urodzenia lub zgonu, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i nie zostały tam zarejestrowane.

Art. 102. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który dokonał rejestracji urodzenia albo zgonu, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i nie zostały tam zarejestrowane albo rejestracji urodzenia, zawarcia małżeństwa albo zgonu, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w państwie urodzenia, zawarcia małżeństwa albo zgonu nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego, wydaje wnioskodawcy odpis zupełny aktu.

Art. 103. Kierownik urzędu stanu cywilnego albo konsul odmawia rejestracji zdarzenia, jeżeli wnioskodawca nie przedstawi dokumentu potwierdzającego zdarzenie lub rejestracja zdarzenia byłaby sprzeczna z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 104. 1. Zagraniczny dokument stanu cywilnego, będący dowodem zdarzenia i jego rejestracji, może zostać przeniesiony do rejestru stanu cywilnego w drodze transkrypcji.

2. Transkrypcja polega na wiernym i literalnym przeniesieniu treści zagranicznego dokumentu stanu cywilnego zarówno językowo, jak i formalnie, bez żadnej ingerencji w pisownię imion i nazwisk osób wskazanych w zagranicznym dokumencie stanu cywilnego.

3. Transkrypcji podlega dokument, który w państwie wystawienia jest uznawany za dokument stanu cywilnego i ma moc dokumentu urzędowego, jest wydany przez właściwy organ oraz nie budzi wątpliwości co do autentyczności.

4. Wniosek do wybranego kierownika urzędu stanu cywilnego o dokonanie transkrypcji może złożyć osoba, której dotyczy zdarzenie podlegające transkrypcji, lub inna osoba, która wykaże interes prawny w transkrypcji lub interes faktyczny w transkrypcji dokumentu potwierdzającego zgon.

5. Transkrypcja jest obligatoryjna, jeżeli obywatel polski, którego dotyczy zagraniczny dokument stanu cywilnego, posiada akt stanu cywilnego potwierdzający zdarzenia wcześniejsze sporządzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i żąda dokonania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego lub ubiega się o polski dokument tożsamości lub nadanie numeru PESEL.

6. Transkrypcja może zostać dokonana również z urzędu.

7. Dokonując transkrypcji zagranicznego dokumentu stanu cywilnego, który dotyczy obywateli polskich posługujących się również aktami stanu cywilnego sporządzonymi w Rzeczypospolitej Polskiej, kierownik urzędu stanu cywilnego dostosowuje, na wniosek osoby, której akt dotyczy, w formie czynności materialno-technicznej, pisownię danych zawartych w zagranicznym dokumencie do reguł pisowni polskiej, jeżeli wniosek taki został złożony z wnioskiem o dokonanie transkrypcji.

8. Nazwę miejscowości położonej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej zamieszcza się w pisowni ustalonej przez Komisję Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 105. 1. Treść zagranicznego dokumentu stanu cywilnego przenosi się do rejestru stanu cywilnego, w formie czynności materialno-technicznej, zamieszczając w akcie stanu cywilnego adnotację o transkrypcji.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który dokonał transkrypcji, wydaje wnioskodawcy odpis zupełny aktu stanu cywilnego.

3. W przypadku gdy transkrypcja zagranicznego dokumentu stanu cywilnego potwierdzającego urodzenie jest dokonywana na wniosek matki dziecka, a w dokumencie tym są zawarte dane ojca inne niż wynikające z domniemania pochodzenia dziecka od męża matki, kierownik urzędu stanu cywilnego, który dokonał transkrypcji, zawiadamia o tym męża matki, pouczając go o prawie do

wniesienia do sądu powództwa o zaprzeczenie ojcostwa, jeżeli jest możliwe ustalenie miejsca pobytu domniemanego ojca.

Art. 106. 1. Jeżeli zagraniczny dokument stanu cywilnego potwierdzający zawarcie małżeństwa nie zawiera zapisu o oświadczeniu małżonków w sprawie swojego nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa, małżonkowie mogą złożyć takie oświadczenia w składanym wniosku o transkrypcję albo w każdym czasie złożyć je do protokołu przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego, który dokonał transkrypcji. W tym samym trybie małżonkowie mogą złożyć oświadczenie w sprawie nazwiska dzieci zrodzonych z tego małżeństwa.

2. Jeżeli transkrypcji dokonuje się na wniosek jednego z małżonków, kierownik urzędu stanu cywilnego powiadamia o transkrypcji drugiego małżonka oraz informuje go o prawie do złożenia oświadczenia w sprawie nazwiska.

3. Jeżeli transkrypcji dokonano na wniosek osoby, której transkrybowany dokument nie dotyczy, kierownik urzędu stanu cywilnego informuje o transkrypcji osoby, których dokument dotyczy. Jeżeli transkrybowany dokument dotyczy małżonków, informuje ich również o prawie do złożenia oświadczeń w sprawie nazwiska lub oświadczeń w sprawie nazwiska dzieci.

4. Jeżeli wniosek o transkrypcję dokumentu stanu cywilnego potwierdzającego zawarcie małżeństwa został złożony do konsula, przesyła on wniosek do kierownika urzędu stanu cywilnego wybranego przez wnioskodawcę. Oświadczenia w sprawie nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa oraz oświadczenia w sprawie nazwiska dzieci zrodzonych z tego małżeństwa małżonkowie mogą zawrzeć w składanym wniosku o transkrypcję albo złożyć do protokołu przed konsulem przy składaniu wniosku o transkrypcję.

5. W przypadku złożenia przed konsulem do protokołu oświadczeń w sprawie nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa oraz oświadczenia w sprawie nazwiska dzieci zrodzonych z tego małżeństwa przy składaniu wniosku o transkrypcję protokół przyjęcia tych oświadczeń konsul dołącza do wniosku o dokonanie transkrypcji.

Art. 107. Kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia dokonania transkrypcji, jeżeli:

- 1) dokument w państwie wystawienia nie jest uznawany za dokument stanu cywilnego lub nie ma mocy dokumentu urzędowego, lub nie został wydany przez właściwy organ, lub budzi wątpliwości co do jego autentyczności, lub potwierdza zdarzenie inne niż urodzenie, małżeństwo lub zgon;
- 2) zagraniczny dokument powstał w wyniku transkrypcji w państwie innym niż państwo zdarzenia;
- 3) transkrypcja byłaby sprzeczna z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 108. 1. Jeżeli orzeczenie sądu państwa obcego lub rozstrzygnięcie innego organu państwa obcego podlega uznaniu na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.⁹⁾), zwanej dalej „Kodeksem postępowania cywilnego”, wiążących Rzeczpospolitą Polską wielostronnych i dwustronnych umów międzynarodowych lub prawa Unii Europejskiej, kierownik urzędu stanu cywilnego dołącza wzmiankę dodatkową do aktu stanu cywilnego lub zamieszcza przypisek przy tym akcie.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego może dołączyć wzmiankę dodatkową do aktu stanu cywilnego lub zamieścić przypisek przy tym akcie na podstawie innego dokumentu, niewymagającego uznania, pochodzącego od organu państwa obcego, jeżeli nie jest to sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Jeżeli odpis zagranicznego dokumentu stanu cywilnego przekazano do urzędu stanu cywilnego w wykonaniu umowy międzynarodowej przewidującej wzajemną wymianę informacji w zakresie stanu cywilnego, kierownik urzędu stanu cywilnego z urzędu dołącza wzmianki dodatkowe w tym przedmiocie do aktu stanu cywilnego lub zamieszcza przypiski przy tym akcie na podstawie tego zagranicznego dokumentu.

4. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który odmawia na podstawie art. 1146 Kodeksu postępowania cywilnego dokonania czynności na podstawie orzeczenia organu państwa obcego, zawiadamia wnioskodawcę pisemnie o przyczynach odmowy, informując o prawie wystąpienia w trybie art. 1148 tego

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585 i 1626.

Kodeksu do sądu powszechnego o rozstrzygnięcie, czy orzeczenie organu państwa obcego podlega albo nie podlega uznaniu.

Art. 109. 1. Treść zagranicznego dokumentu stanu cywilnego odtwarza się, jeżeli według prawa miejsca sporządzenia dokumentu stanowi on akt stanu cywilnego, a uzyskanie jego odpisu nie jest możliwe lub wiąże się z poważnymi trudnościami.

2. Wniosek o odtworzenie treści zagranicznego dokumentu stanu cywilnego może złożyć do wybranego kierownika urzędu stanu cywilnego osoba, której dokument potwierdzający zdarzenie dotyczy, lub inna osoba ze względu na interes prawny, lub osoba, która wykaże interes faktyczny w odtworzeniu dokumentu potwierdzającego zgon.

3. Treść zagranicznego dokumentu stanu cywilnego odtwarza się na podstawie przedłożonego przez osobę składającą wniosek dokumentu potwierdzającego zdarzenie za granicą lub jego uwierzytelnionej kopii, w formie czynności materialno-technicznej.

4. Dokonując odtworzenia treści zagranicznego dokumentu stanu cywilnego, który dotyczy obywateli polskich posługujących się również aktami stanu cywilnego sporządzonymi w Rzeczypospolitej Polskiej, kierownik urzędu stanu cywilnego dostosowuje, na wniosek osoby, której akt dotyczy, w formie czynności materialno-technicznej, pisownię do reguł pisowni polskiej, jeżeli wniosek taki został złożony z wnioskiem o dokonanie odtworzenia.

5. Nazwę miejscowości położonej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej zamieszcza się w pisowni ustalonej przez Komisję Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 110. 1. Treść odtworzonego zagranicznego dokumentu stanu cywilnego zamieszcza się w rejestrze stanu cywilnego, w formie aktu stanu cywilnego, zamieszczając adnotację o odtworzeniu zagranicznego dokumentu stanu cywilnego.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który odtworzył treść zagranicznego dokumentu stanu cywilnego, wydaje wnioskodawcy odpis zupełny aktu stanu cywilnego.

Art. 111. 1. Jeżeli jest odtwarzana treść zagranicznego dokumentu stanu cywilnego potwierdzającego zawarcie małżeństwa, a jest brak oświadczenia

małżonków w sprawie nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa, oświadczenia takie małżonkowie mogą złożyć w składanym wniosku o odtworzenie albo w każdym czasie do protokołu przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego, który dokonał odtworzenia. W tym samym trybie małżonkowie mogą złożyć oświadczenie w sprawie nazwiska dzieci zrodzonych z tego małżeństwa.

2. Jeżeli odtworzenia treści zagranicznego dokumentu stanu cywilnego dokonuje się na wniosek jednego z małżonków, kierownik urzędu stanu cywilnego powiadamia o odtworzeniu drugiego małżonka oraz informuje go o prawie do złożenia oświadczenia w sprawie nazwiska.

3. Jeżeli odtworzenia treści zagranicznego dokumentu rejestracji stanu cywilnego dokonano na wniosek osoby, której nie dotyczy odtwarzany dokument, kierownik urzędu stanu cywilnego informuje o odtworzeniu osoby, których odtwarzany dokument dotyczy. Jeżeli odtwarzany dokument dotyczy małżonków, informuje ich również o prawie do złożenia oświadczeń w sprawie nazwiska lub oświadczeń w sprawie nazwiska dzieci.

4. Jeżeli wniosek o odtworzenie zagranicznego dokumentu stanu cywilnego został złożony do konsula, przesyła on ten wniosek do kierownika urzędu stanu cywilnego wybranego przez wnioskodawcę. Jeżeli wniosek o odtworzenie składają małżonkowie, oświadczenia w sprawie nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa oraz oświadczenia w sprawie nazwiska dzieci zrodzonych z tego małżeństwa mogą oni zawrzeć w składanym wniosku o odtworzenie albo złożyć do protokołu przed konsulem przy składaniu wniosku o odtworzenie.

5. W przypadku złożenia przed konsulem do protokołu oświadczeń w sprawie nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa oraz oświadczenia w sprawie nazwiska dzieci zrodzonych z tego małżeństwa przy składaniu wniosku o odtworzenie protokół przyjęcia tych oświadczeń konsul dołącza do wniosku o dokonanie odtworzenia.

Art. 112. Kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia dokonania odtworzenia, jeżeli wnioskodawca nie przedstawi dokumentu bezspornie potwierdzającego zdarzenie lub potwierdza on zdarzenie inne niż urodzenie, małżeństwo lub zgon, lub odtworzenie treści zagranicznego dokumentu stanu cywilnego byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 113. Jeżeli rejestracji urodzenia albo zgonu, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i nie zostały tam zarejestrowane, rejestracji urodzenia, zawarcia małżeństwa albo zgonu, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w państwie urodzenia, zawarcia małżeństwa albo zgonu nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego, transkrypcji lub odtworzenia treści zagranicznego dokumentu stanu cywilnego dokonano w formie czynności materialno-technicznej, wydany odpis zupełny aktu stanu cywilnego uważa się za wydany na wniosek.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 114. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przyjęcie zwłok do pochowania na cmentarz następuje po przedstawieniu dokumentów określonych w art. 11 ust. 4b i 9.”;

2) w art. 11:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3e w brzmieniu:

„3a. Karta zgonu składa się z trzech części przeznaczonych:

- 1) do zarejestrowania zgonu;
- 2) dla administracji cmentarza;
- 3) dla potrzeb statystyki publicznej.

3b. Karta zgonu w części przeznaczonej do zarejestrowania zgonu zawiera, jeżeli są znane:

- 1) nazwisko, nazwisko rodowe, imię (imiona) osoby zmarłej, numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku jego braku – rodzaj i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 2) datę, godzinę i miejsce zgonu albo datę, godzinę i miejsce znalezienia zwłok;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 144, poz. 853, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2013 r. poz. 1650.

- 3) datę oraz miejsce urodzenia osoby zmarłej;
- 4) płeć osoby zmarłej.

3c. Karta zgonu w części przeznaczony dla administracji cmentarza w celu pochowania zwłok zawiera:

- 1) nazwisko, nazwisko rodowe i imię (imiona) osoby zmarłej;
- 2) stan cywilny osoby zmarłej;
- 3) datę i miejsce zgonu;
- 4) datę i miejsce urodzenia osoby zmarłej;
- 5) imiona i nazwiska rodziców osoby zmarłej;
- 6) informację, czy zgon nastąpił w wyniku choroby zakaźnej;
- 7) adnotację o zarejestrowaniu zgonu lub zgłoszeniu zgonu.

3d. Karta zgonu w części przeznaczony dla potrzeb statystyki publicznej zawiera:

- 1) miejsce zamieszkania zmarłego, w tym okres przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy, o ile są znane;
- 2) wykształcenie zmarłego;
- 3) informacje o zgonie, w tym przyczynę zgonu, oraz o osobie stwierdzającej przyczynę zgonu, a w przypadku dziecka do roku życia:
 - a) godzinę urodzenia,
 - b) informacje o stanie jego zdrowia: długość, ciężar ciała, punkty w skali Apgar,
 - c) informacje o ciąży i porodzie: okres trwania ciąży, wielorakość porodu, liczbę dzieci urodzonych przez matkę.

3e. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, przetwarzają i przekazują, dla potrzeb statystyki publicznej, dane zawarte w karcie zgonu w części, o której mowa w ust. 3d, służbom statystyki publicznej.”,

- b) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Osoby wymienione w ust. 1 i 2 stwierdzają zgon i jego przyczyny, a następnie wypełniają wydawaną w tym celu kartę zgonu. Karta zgonu jest wydawana podmiotom, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 3, w jednym egzemplarzu.

4a. Podmiot, któremu zostanie wydana karta zgonu, przedkłada ją kierownikowi urzędu stanu cywilnego, który uzupełnia ją wraz z adnotacją o zarejestrowaniu zgonu w rejestrze stanu cywilnego lub adnotacją o zgłoszeniu zgonu, jeżeli z powodu niedostępności rejestru nie jest możliwe zarejestrowanie zgonu w dniu jego zgłoszenia.”,

- c) po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. Podmiot, któremu została wydana karta zgonu, przekazuje część karty zgonu, zawierającą nazwisko, nazwisko rodowe, imię (imiona) osoby zmarłej, stan cywilny osoby zmarłej, datę i miejsce zgonu, datę i miejsce urodzenia osoby zmarłej, imiona i nazwiska rodziców osoby zmarłej, informację, czy zgon nastąpił w wyniku choroby zakaźnej, oraz zawierającą adnotację o zarejestrowaniu zgonu lub zgłoszeniu zgonu, administracji cmentarza w celu pochowania zwłok.

4c. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty zgonu, w tym sporządzanej w formie dokumentu elektronicznego oraz sposób jej wypełnienia, uwzględniając zakres danych konieczny do sporządzenia aktu zgonu i do umożliwienia pochówku osoby zmarłej oraz zakres danych wymaganych dla potrzeb statystyki publicznej.”,

- d) uchyla się ust. 5,

- e) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. W przypadku dziecka martwo urodzonego, bez względu na czas trwania ciąży, dla którego, na wniosek osoby uprawnionej do pochowania, o której mowa w art. 10 ust. 1, sporządzono kartę zgonu, w celu pochowania zwłok nie jest wymagana adnotacja urzędu stanu cywilnego o zarejestrowaniu zgonu.”,

- f) po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Jeżeli w związku z niedostępnością rejestru stanu cywilnego zgon nie został zarejestrowany w dniu jego zgłoszenia, zgłaszający zgon składa administracji cmentarza, niezwłocznie po otrzymaniu, odpis skrócony aktu zgonu lub odpis zupełny aktu zgonu osoby o nieustalonej tożsamości.”,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Lekarze stwierdzający zgon i jego przyczyny obowiązani są, dla potrzeb statystyki publicznej, udzielać na żądanie właściwych organów wyjaśnień odnoszących się do faktu zgonu i jego przyczyny. Jeżeli zmarły pozostawał podczas ostatniej choroby pod opieką lekarską, wyjaśnienia powinny również dotyczyć przebiegu tej choroby. Wyjaśnienia te stanowią tajemnicę prawnie chronioną i mogą być wykorzystywane tylko dla potrzeb statystyki publicznej oraz w postępowaniu sądowym.”.

Art. 115. W ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2012 r. poz. 788, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4¹ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zaświadczenie traci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia jego wydania.”;

2) w art. 7 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Każda z osób zawierających małżeństwo składa oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński, powtarzając za kierownikiem urzędu stanu cywilnego treść oświadczenia lub odczytując je na głos:

„Świadomy/Świadoma praw i obowiązków wynikających z zawarcia małżeństwa uroczyście oświadczam, że wstępuję w związek małżeński z (imię i nazwisko drugiej z osób wstępujących w związek małżeński) i przyrzekam, że uczynię wszystko, aby nasze małżeństwo było zgodne, szczęśliwe i trwałe.”.

Osoba niemogąca mówić składa oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński, podpisując protokół przyjęcia oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński.”;

3) w art. 74 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Jeżeli oświadczenie konieczne do uznania ojcostwa zostało złożone przed urodzeniem dziecka poczętego, lecz nieurodzonego, protokół zawierający to oświadczenie jest przekazywany do urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia matki dziecka lub do urzędu stanu cywilnego właściwego dla miasta stołecznego Warszawy – gdy

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1529, z 2013 r. poz. 1439 oraz z 2014 r. poz. 1188.

rejestracja urodzenia matki nie nastąpiła na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

- 4) w art. 90 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli matka małoletniego dziecka zawarła małżeństwo z mężczyzną, który nie jest ojcem tego dziecka, małżonkowie mogą złożyć przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego lub przed konsulem zgodne oświadczenia, że dziecko będzie nosiło takie samo nazwisko, jakie zgodnie z art. 88 nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko. Do zmiany nazwiska dziecka, które ukończyło trzynaste lat, jest potrzebna jego zgoda.”.

Art. 116. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 564 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wydania zaświadczenia stwierdzającego, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo,”;

- 2) w art. 581 po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:

„§ 2¹. Jeżeli konsul odmówił przyjęcia oświadczeń koniecznych do uznania ojcostwa, uznanie ojcostwa może nastąpić wyłącznie przed sądem rejonowym dla m.st. Warszawy.”.

Art. 117. W ustawie z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823, z późn. zm.¹³⁾) w art. 26 w ust. 1:

- 1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydaje zaświadczenia stwierdzające, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo;”;

- 2) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu:

„7) przyjmuje oświadczenia od małżonków, że dziecko będzie nosić takie samo nazwisko, jakie zgodnie z art. 88 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. –

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585 i 1626.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, z 2010 r. Nr 81, poz. 531 i Nr 167, poz. 1131, z 2012 r. poz. 161 oraz z 2014 r. poz. 1521.

- Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2012 r. poz. 788, z późn. zm.¹⁴⁾) nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko, jeżeli małżonkowie albo jedno z nich, będące rodzicem dziecka, są obywatelami polskimi;
- 8) przyjmuje oświadczenia od rodziców dziecka, jeżeli co najmniej jedno z nich jest obywatelem polskim, o zmianie imienia dziecka, zamieszczonego w akcie urodzenia, w terminie 6 miesięcy od dnia sporządzenia aktu urodzenia;
- 9) pośredniczy w przekazywaniu dokumentów wymaganych do zawarcia małżeństwa, jeżeli obywatele polscy lub obywatel polski i cudzoziemiec zamierzający wstąpić w związek małżeński przebywają za granicą, ale chcą zawrzeć małżeństwo przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego w Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 118. W ustawie z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. Nr 273, poz. 2702, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 14 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dokonując tłumaczenia imion i nazwisk z języków nieposługujących się alfabetem łacińskim lub posługujących się innym systemem pisma, tłumacz dokonuje transliteracji lub transkrypcji tych imion i nazwisk na podstawie dokumentów podróży lub ich kopii, a w przypadku braku tych dokumentów dokonuje tłumaczenia zgodnie z regułami pisowni obowiązującymi w kraju, w którym został sporządzony tłumaczony dokument.”.

Art. 119. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1628) w załączniku do ustawy:

1) w części I:

a) w ust. 2 w kolumnie 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
			2) przyjęcie oświadczenia o uznaniu ojcostwa

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1529, z 2013 r. poz. 1439 oraz z 2014 r. poz. 1188 i poz. 1741.

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 107, poz. 722, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2013 r. poz. 1247.

			lub oświadczeń małżonków, że dziecko będzie nosiło takie samo nazwisko, jakie nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko
--	--	--	--

b) uchyla się ust. 3 i 4;

2) w części II ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
	<p>1. Zaświadczenia, w tym również odpisy dokumentów, wydawane przez kierowników urzędów stanu cywilnego oraz archiwa państwowe:</p> <p>1) zaświadczenie stwierdzające, że zgodnie z prawem polskim można zawrzeć małżeństwo</p> <p>2) zaświadczenie o stanie cywilnym</p> <p>3) zaświadczenie o zamieszczonych lub niezamieszczonych w rejestrze stanu cywilnego danych dotyczących wskazanej osoby</p>	<p>38 zł</p> <p>38 zł</p> <p>24 zł</p>	<p>1) odpis wydawany z akt stanu cywilnego, dotyczący obywateli polskich przebywających poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, przeznaczony wyłącznie na potrzeby polskich przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych</p> <p>2) odpisy skrócone wydawane w sprawach dokumentów stwierdzających tożsamość oraz</p>

	4) zaświadczenie o nieposiadaniu księgi stanu cywilnego	24 zł	wydawane w sprawach Karty Dużej Rodziny; zwolnienie to przysługuje również cudzoziemcom, którym udzielono zezwoleń na osiedlenie się lub nadano status uchodźcy w
	5) odpis zupełny aktu stanu cywilnego	33 zł	
	6) odpis zupełny aktu stanu cywilnego wydany po dokonaniu trans- krypcji	50 zł	

	<p>7) odpis zupełny aktu stanu cywilnego wydany po dokonaniu rejestracji urodzenia albo zgonu, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i nie zostały tam zarejestrowane albo rejestracji urodzenia, zawarcia małżeństwa albo zgonu, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w państwie urodzenia, zawarcia małżeństwa albo zgonu nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego</p>	39 zł	<p>Rzeczypospolitej Polskiej, oraz obywatelom tych państw obcych, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła odpowiednie porozumienia</p> <p>3) odpisy zupełne wydawane w sprawach dokumentów paszportowych</p> <p>4) odpisy zupełne wydawane osobie, której akt dotyczy, po unieważnieniu wzmianki dodatkowej dołączonej do niewłaściwego aktu stanu cywilnego</p> <p>5) zaświadczenie o przyjętych sakramentach</p> <p>6) zaświadczenie potwierdzające uznanie ojcostwa</p> <p>7) zaświadczenie stwierdzające brak okoliczności wyłączających</p>
	<p>8) odpis zupełny aktu stanu cywilnego wydany po dokonaniu odtworzenia treści zagranicznego dokumentu</p>	39 zł	

	<p>9) odpis zupełny aktu stanu cywilnego wydany po dokonaniu odtworzenia treści aktu stanu cywilnego w przypadku zaginięcia lub zniszczenia księgi stanu cywilnego</p> <p>10) odpis zupełny aktu stanu cywilnego wydany w wyniku sprostowania lub uzupełnienia dokonanego na wniosek</p> <p>11) odpis zupełny aktu stanu cywilnego wydany w wyniku przeniesienia do rejestru stanu cywilnego wpisu z ksiąg stanu cywilnego prowadzonych przed dniem 1 stycznia 1946 r.</p> <p>12) odpis skrócony aktu stanu cywilnego</p>	<p>39 zł</p> <p>39 zł</p> <p>39 zł</p> <p>22 zł</p>	<p>zawarcie małżeństwa</p>
--	---	---	----------------------------

Art. 120. W ustawie z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz. U. Nr 220, poz. 1414 oraz z 2010 r. Nr 217, poz. 1427) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) cudzoziemców niemających obywatelstwa żadnego państwa, jeżeli mają w Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania;”;
- 2) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zmiana imienia oznacza zastąpienie wybranego imienia innym imieniem, zastąpienie dwóch imion jednym imieniem lub odwrotnie, dodanie drugiego imienia, zmianę pisowni imienia lub imion lub zmianę kolejności imion;”;
- 3) art. 8–14 otrzymują brzmienie:

„Art. 8. 1. Zmiana nazwiska obojga rodziców rozciąga się na małoletnie dzieci i na dzieci, które zrodzą się z tego małżeństwa.

2. Zmiana nazwiska lub nazwiska rodowego jednego z rodziców rozciąga się na małoletnie dzieci i na dzieci, które pochodzą od tych samych rodziców, pod warunkiem że drugi z rodziców wyraził na to zgodę, chyba że nie ma on pełnej zdolności do czynności prawnych lub jest pozbawiony władzy rodzicielskiej albo nie żyje. Jeżeli w chwili zmiany nazwiska dziecko ukończyło 13 lat, do zmiany nazwiska dziecka jest potrzebne także wyrażenie zgody przez dziecko.

3. W przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka każde z nich może zwrócić się do sądu opiekuńczego o wyrażenie zgody na zmianę nazwiska dziecka.

4. Zgodę na zmianę nazwiska dziecko wyraża osobiście przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego albo jego zastępcą lub w formie pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym. Dzieci zamieszkałe poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej mogą wyrazić zgodę za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Rodzic wyraża zgodę na zmianę nazwiska dziecka osobiście przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego albo jego zastępcą lub w formie pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym. Osoby zamieszkałe poza

granicami Rzeczypospolitej Polskiej mogą wyrazić zgodę za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 9. 1. Zmiana imienia lub nazwiska następuje na wniosek osoby ubiegającej się o zmianę, zwanej dalej „wnioskodawcą”.

2. Zmiana imienia lub nazwiska małoletniego dziecka następuje na wniosek przedstawiciela ustawowego dziecka. Przepisy art. 8 ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 10. 1. Wniosek o zmianę imienia lub nazwiska składa się do wybranego kierownika urzędu stanu cywilnego.

2. Osoby zamieszkałe poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej mogą złożyć za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o zmianę imienia lub nazwiska, wskazując kierownika urzędu stanu cywilnego, któremu wniosek ma zostać przekazany.

Art. 11. 1. Wniosek o zmianę imienia lub nazwiska zawiera:

- 1) dane osoby, której zmiana dotyczy:
 - a) imię (imiona) i nazwisko oraz nazwisko rodowe,
 - b) wskazanie kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt urodzenia oraz akt małżeństwa, jeżeli zmiana imienia lub nazwiska będzie dotyczyła tego aktu,
 - c) numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, zwany dalej „numerem PESEL”, jeżeli został nadany;
- 2) imię lub nazwisko, na jakie ma nastąpić zmiana;
- 3) wskazanie miejsca sporządzenia aktu urodzenia małoletnich dzieci, jeżeli zmiana imienia lub nazwiska będzie dotyczyła tych aktów;
- 4) adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 5) uzasadnienie;
- 6) oświadczenie wnioskodawcy, że w tej samej sprawie nie złożył wcześniej wniosku do innego kierownika urzędu stanu cywilnego lub nie została wydana już decyzja odmowna.

2. Jeżeli wnioskodawca i jego małoletnie dzieci nie posiadają aktów stanu cywilnego sporządzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z wnioskiem o zmianę imienia lub nazwiska wnioskodawca składa wniosek o transkrypcję zagranicznych dokumentów stanu cywilnego.

3. W przypadku gdy wniosek o zmianę imienia lub nazwiska jest składany osobiście, wnioskodawca przedstawia do wglądu dokument stwierdzający tożsamość.

Art. 12. 1. Decyzję o zmianie imienia lub nazwiska bądź decyzję o odmowie zmiany imienia lub nazwiska wydaje kierownik urzędu stanu cywilnego, do którego został złożony wniosek, albo jego zastępca.

2. Decyzja o zmianie imienia lub nazwiska podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 13. 1. Kierownik urzędu stanu cywilnego albo jego zastępca, który wydał decyzję o zmianie imienia lub nazwiska, przesyła ją, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony rejestr stanu cywilnego, do kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt urodzenia oraz akt małżeństwa wnioskodawcy, a jeżeli zmiana rozciąga się na małoletnie dzieci – również do kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akty urodzenia dzieci.

2. W przypadku zmiany imienia lub nazwiska małoletniego dziecka następującej na wniosek przedstawiciela ustawowego dziecka decyzję o zmianie imienia lub nazwiska przekazuje się kierownikowi urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt urodzenia dziecka.

Art. 14. 1. Określone w ustawie zadania i kompetencje kierownika urzędu stanu cywilnego są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

2. Wojewodowie sprawują nadzór nad realizacją przez kierowników urzędów stanu cywilnego zadań, o których mowa w art. 12 i art. 13.

3. Wojewoda jest organem wyższego stopnia w sprawach prowadzonych na podstawie ustawy.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad działalnością wojewody w zakresie zadań, o których mowa w art. 12 i art. 13.

5. Sprawowanie nadzoru, o którym mowa w ust. 4, polega w szczególności na:

- 1) przeprowadzaniu kontroli, w tym na badaniu:
 - a) prawidłowości prowadzonych przez wojewodę postępowań administracyjnych,
 - b) terminowości załatwiania spraw z zakresu zmiany imion i nazwisk;

- 2) kształtowaniu jednolitej polityki w zakresie zmiany imion i nazwisk oraz kontroli wykonywania ustalonych sposobów postępowania.

6. Kontrola, o której mowa w ust. 5 pkt 1, jest wykonywana na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz. 1092).”;

- 4) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. W określonych w ustawie sprawach załatwianych za pośrednictwem konsula na podstawie ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823, z późn. zm.¹⁶⁾) nie stosuje się przepisów art. 40 § 4 i 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195).”.

Art. 121. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. Nr 167, poz. 1131, z 2011 r. Nr 133, poz. 768 oraz z 2012 r. poz. 1407) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 50 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O konieczności unieważnienia dowodu osobistego z przyczyn określonych w art. 46 ust. 1 pkt 2 organ gminy jest zawiadamiany przez rejestr PESEL za pośrednictwem Rejestru Dowodów Osobistych.”;

- 2) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Organem właściwym do unieważnienia dowodu osobistego jest:

- 1) organ gminy, do którego zgłoszono utratę lub uszkodzenie dowodu osobistego lub do którego został przekazany znaleziony dowód osobisty;
- 2) organ gminy, który wystawił dowód osobisty – w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 32, jeżeli zdarzenia te wystąpiły przed przekazaniem dowodu osobistego wnioskodawcy;
- 3) organ gminy, który wydał dowód osobisty – gdy osoba obowiązana nie wystąpiła z wnioskiem o wydanie nowego dowodu osobistego w przypadku, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2;

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, z 2010 r. Nr 81, poz. 531 i Nr 167, poz. 1131, z 2012 r. poz. 161 oraz z 2014 r. poz. 1521 i 1741.

4) organ gminy wydający nowy dowód osobisty – w pozostałych przypadkach.

2. Dowód osobisty podlega unieważnieniu z mocy prawa na podstawie przekazanych przez rejestr PESEL do Rejestru Dowodów Osobistych informacji o utracie obywatelstwa polskiego lub zgonie posiadacza dowodu osobistego.”.

Art. 122. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. Nr 217, poz. 1427, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ewidencję ludności prowadzi się w Powszechnym Elektronicznym Systemie Ewidencji Ludności, który stanowi rejestr PESEL, w rejestrach mieszkańców oraz rejestrach zamieszkania cudzoziemców, prowadzonych w systemie teleinformatycznym.”;

2) w art. 8:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) oznaczenie aktu urodzenia i urzędu stanu cywilnego, w którym został on sporządzony;”;

b) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) data zawarcia związku małżeńskiego, oznaczenie aktu małżeństwa i urzędu stanu cywilnego, w którym został on sporządzony, data rozwiązania związku małżeńskiego, sygnatura akt i oznaczenie sądu, który rozwiązał małżeństwo, sygnatura akt i oznaczenie sądu, który ustalił nieistnienie małżeństwa, sygnatura akt i oznaczenie sądu, który unieważnił małżeństwo, data zgonu małżonka albo data znalezienia jego zwłok, oznaczenie jego aktu zgonu i urzędu stanu cywilnego, w którym ten akt został sporządzony;”;

3) w art. 10:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593, z 2011 r. Nr 133, poz. 768, Nr 204, poz. 1195 i Nr 288, poz. 1689, z 2012 r. poz. 921 i 1407, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 301.

- „1) kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy do sporządzenia aktu urodzenia i dokonywania w nim zmian oraz sporządzenia przypisku przy tym akcie – w zakresie danych, o których mowa w art. 8 pkt 1–11, 13–15, 18 i 26;
 - 2) kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy do sporządzenia aktu małżeństwa i dokonywania w nim zmian oraz sporządzenia przypisku przy tym akcie – w zakresie danych, o których mowa w art. 8 pkt 1, 7, 12, 13 i 26;”;
- po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
- „3a) kierownik urzędu stanu cywilnego, do którego wpłynął zagraniczny dokument stanu cywilnego lub inny dokument wydany w państwie, w którym nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego, jeżeli osoba, której nadano numer PESEL, nie ma polskich aktów stanu cywilnego – w zakresie zmiany danych, o których mowa w art. 8 pkt 7, 13 i 26;”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i 6–8, mogą przekazywać dane do rejestru PESEL za pośrednictwem rejestrów centralnych gromadzących dane dotyczące dowodów osobistych, paszportów, obywatelstwa i rejestracji stanu cywilnego.”;
- c) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Organy, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie dokonują rejestracji danych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”;
- 4) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Osobie, której dane są gromadzone w rejestrze PESEL i rejestrze mieszkańców, nadaje się numer identyfikacyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, który stanowi numer PESEL.”;
- 5) art. 20 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 20. Dane niezbędne do nadania lub zmiany numeru PESEL są przekazywane niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych przez organy, o których mowa w art. 19 ust. 3, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”;
- 6) uchyla się art. 66.

Art. 123. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. Nr 113, poz. 657, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 7 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) przekazywanie danych statystycznych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. poz. 1741) oraz w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687, z późn. zm.¹⁹⁾) dla potrzeb statystyki publicznej.”.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 124. 1. Akt stanu cywilnego sporządzony w księdze stanu cywilnego prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych, przechowywanej przez kierownika urzędu stanu cywilnego, podlega przeniesieniu do rejestru stanu cywilnego.

2. Przeniesienie aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego polega na zamieszczeniu w rejestrze stanu cywilnego treści:

- 1) aktu stanu cywilnego z chwili jego sporządzenia w zakresie wymaganym w niniejszej ustawie;
- 2) wzmianek dodatkowych, przypisków oraz informacji zawartych w rubryce „uwagi”.

3. Przeniesienie aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego jest czynnością materialno-techniczną, w wyniku której w akcie stanu cywilnego sporządzonym w księdze stanu cywilnego prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych wpisuje się wzmiankę dodatkową o przeniesieniu tego aktu do rejestru stanu cywilnego, wraz z oznaczeniem aktu i datą przeniesienia, która nie podlega przeniesieniu do rejestru stanu cywilnego. Wzmiankę dodatkową w księdze stanu cywilnego prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych może zamieścić upoważniony przez kierownika urzędu stanu cywilnego lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta) pracownik.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 174, poz. 1039 oraz z 2014 r. poz. 183, 998 i 1138.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 144, poz. 853, z 2012 r. poz. 951, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1741.

4. Kierownik urzędu stanu cywilnego, dokonując przeniesienia aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego, może z urzędu uzupełnić jego treść w drodze czynności materialno-technicznej, na podstawie dotychczasowych akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego, jeżeli informacje zawarte w tych aktach zbiorowych rejestracji stanu cywilnego nie budzą wątpliwości, a uzupełnienie treści aktu stanu cywilnego następuje w zakresie informacji niewymaganych w przepisach dotychczasowych, a wymaganych niniejszą ustawą.

5. Akt stanu cywilnego sporządzony w księdze stanu cywilnego prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych z chwilą przeniesienia do rejestru stanu cywilnego jest aktem stanu cywilnego w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy. Przeniesienie do rejestru stanu cywilnego nie jest ponowną rejestracją.

6. Akt stanu cywilnego sporządzony w księdze stanu cywilnego prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych można zamieścić w rejestrze stanu cywilnego, jako odwzorowanie cyfrowe, jako akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego.

7. Akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych dla aktów stanu cywilnego sporządzonych w księdze stanu cywilnego, prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych, mogą być zamieszczane w rejestrze stanu cywilnego, jako odwzorowanie cyfrowe, jako akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego prowadzone na podstawie niniejszej ustawy. W aktach zbiorowych rejestracji stanu cywilnego prowadzonych na podstawie niniejszej ustawy można zawrzeć opis dokumentów niesporządzonych w formie dokumentów elektronicznych.

8. Dane zgromadzone w systemie komputerowym na podstawie przepisów dotychczasowych mogą być wykorzystane do przenoszenia do rejestru stanu cywilnego aktu stanu cywilnego sporządzonego w księdze stanu cywilnego prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych.

9. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie postanowienia zaginioną lub zniszczoną księgę stanu cywilnego lub jej część prowadzoną na podstawie przepisów dotychczasowych zastąpiono odpisem, przeniesienia do rejestru stanu cywilnego można dokonać na podstawie tego odpisu.

Art. 125. 1. Przeniesienie aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego jest dokonywane z urzędu.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który przechowuje księgę stanu cywilnego prowadzoną na podstawie przepisów dotychczasowych, dokonuje przeniesienia aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego w przypadku złożenia wniosku o wydanie odpisu aktu stanu cywilnego lub o wydanie zaświadczeń, o których mowa w niniejszej ustawie, albo w przypadku dokonywania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego, dla której akt stanu cywilnego jest niezbędny.

3. Jeżeli wniosek o wydanie odpisu aktu stanu cywilnego lub o wydanie zaświadczeń, o których mowa w niniejszej ustawie, został złożony do kierownika urzędu stanu cywilnego, który przechowuje księgę stanu cywilnego prowadzoną na podstawie przepisów dotychczasowych, dokonuje on przeniesienia aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego w terminie umożliwiającym wydanie odpisu lub zaświadczenia w ciągu 7 dni roboczych od dnia złożenia wniosku.

4. Jeżeli wniosek o wydanie odpisu aktu stanu cywilnego lub o wydanie zaświadczeń, o których mowa w niniejszej ustawie, został złożony do kierownika urzędu stanu cywilnego, który nie przechowuje księgi stanu cywilnego, przeniesienia aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego dokonuje się w terminie umożliwiającym wydanie odpisu lub zaświadczenia w ciągu 10 dni roboczych od dnia złożenia wniosku.

5. W przypadku dokonywania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego, do której jest niezbędny akt stanu cywilnego, przeniesienia aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego dokonuje się niezwłocznie.

6. Przekazanie z rejestru stanu cywilnego do rejestru PESEL oznaczenia aktu stanu cywilnego przeniesionego do rejestru stanu cywilnego nie jest rejestracją zmiany danych w rozumieniu art. 10 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 122.

Art. 126. 1. Jeżeli w akcie stanu cywilnego sporządzonym na podstawie przepisów dotychczasowych jest wpisana wzmianka dodatkowa o nadaniu imienia dziecku z urzędu, dokonując przeniesienia aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego, informację wynikającą z treści wzmianki dodatkowej zamieszcza się jako adnotację.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób przenoszenia aktów stanu cywilnego sporządzonych na

podstawie przepisów dotychczasowych do rejestru stanu cywilnego uwzględniając potrzebę zachowania integralności dotychczasowych aktów stanu cywilnego.

Art. 127. 1. Jeżeli przy przenoszeniu aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego wystąpią okoliczności wskazujące na konieczność unieważnienia aktu stanu cywilnego, kierownik urzędu stanu cywilnego przenosi ten akt do rejestru stanu cywilnego, niezwłocznie podejmuje czynności niezbędne do unieważnienia aktu stanu cywilnego i nie wydaje z niego odpisów.

2. Jeżeli dokonano przeniesienia do rejestru stanu cywilnego dwóch aktów stanu cywilnego stwierdzających to samo zdarzenie, sporządzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a okoliczności wskazane w każdym z tych aktów nie budzą wątpliwości, że przedmiotem rejestracji w każdym z nich jest to samo zdarzenie, wojewoda właściwy dla kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził ostatni akt, unieważnia jeden z nich.

3. W postępowaniu w sprawie unieważnienia aktu stanu cywilnego wojewoda bada, który z aktów stanu cywilnego odzwierciedla dokładniej zdarzenie i unieważnia, w formie decyzji administracyjnej, ten z aktów, który w sposób mniej dokładny odzwierciedla zdarzenie.

4. Wojewoda w jednym postępowaniu może unieważnić więcej niż jeden akt stanu cywilnego, jeżeli do rejestru stanu cywilnego przeniesiono kilka aktów stanu cywilnego stwierdzających to samo zdarzenie.

5. Postępowanie o unieważnienie aktu stanu cywilnego wszczyna się z urzędu lub na wniosek osoby, której akt dotyczy, lub osoby mającej w tym interes prawny, prokuratora lub kierownika urzędu stanu cywilnego.

6. Jeżeli rejestracja stanu cywilnego w formie aktu stanu cywilnego nastąpiła po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a następnie dokonano przeniesienia do rejestru stanu cywilnego aktu stanu cywilnego stwierdzającego to samo zdarzenie co uprzednio zarejestrowane w rejestrze stanu cywilnego i okoliczności wskazane w każdym z tych aktów nie budzą wątpliwości, że przedmiotem rejestracji w każdym z nich jest to samo zdarzenie, wojewoda właściwy dla kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt stanu cywilnego w rejestrze stanu cywilnego, unieważnia jeden z nich w formie decyzji administracyjnej. Przepisy ust. 3–5 stosuje się.

Art. 128. 1. Kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje do właściwych archiwów państwowych księgi stanu cywilnego prowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wraz z aktami zbiorowymi rejestracji stanu cywilnego oraz skorowidzami alfabetycznymi po upływie 100 lat od zamknięcia księgi urodzeń, a po upływie 80 lat od zamknięcia księgi małżeństw i księgi zgonów. Jeżeli w księdze stanu cywilnego była prowadzona więcej niż jedna księga stanu cywilnego, termin jej przechowywania jest liczony od daty zamknięcia ostatniej księgi stanu cywilnego prowadzonej w danej księdze.

2. Księgi stanu cywilnego przechowywane w archiwum urzędu stanu cywilnego zabezpiecza się przed uszkodzeniem, zniszczeniem, utratą oraz nieuprawnionym dostępem osób trzecich, a w razie potrzeby poddaje się konserwacji. Księgi stanu cywilnego mogą być wynoszone za zgodą wojewody, wyrażoną w drodze postanowienia, poza urząd stanu cywilnego lub w razie niebezpieczeństwa zagrażającego tym księgom.

3. Księgi stanu cywilnego wynoszone poza urząd stanu cywilnego zabezpiecza się przed uszkodzeniem, zniszczeniem, utratą oraz nieuprawnionym dostępem osób trzecich.

Art. 129. 1. Księgi małżeństw i księgi zgonów prowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dla których z dniem jej wejścia w życie upłynie okres 80 lat przechowywania, przekazuje się do właściwego archiwum państwowego w ciągu 10 lat.

2. Księgi urodzeń prowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dla których z dniem jej wejścia w życie upłynie okres 100 lat przechowywania, przekazuje się do właściwego archiwum państwowego w ciągu 2 lat.

3. Księgi stanu cywilnego prowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dla których po dniu jej wejścia w życie upłynie okres przechowywania, przekazuje się do właściwego archiwum państwowego w ciągu 2 lat po upływie terminu ich przechowywania.

4. Wzmianki dodatkowe i przypiski przy aktach stanu cywilnego przekazanych do archiwum państwowego sporządza kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na miejsce przechowywania danej księgi stanu cywilnego, który przekazał te akty do archiwum.

5. Dokumenty z aktów stanu cywilnego przekazanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do archiwum państwowego przed upływem 100 lat wydaje kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na siedzibę archiwum państwowego.

Art. 130. 1. Akty stanu cywilnego z aktami zbiorowymi rejestracji stanu cywilnego oraz skorowidzami alfabetycznymi przechowywane na podstawie przepisów dotychczasowych w urzędzie stanu cywilnego właściwym dla miasta stołecznego Warszawy przekazuje się do archiwum państwowego wyznaczonego przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.

2. Odpisy ksiąg stanu cywilnego wytworzone w okresie od dnia 1 stycznia 1946 r. do dnia 30 sierpnia 1955 r. oraz od dnia 2 listopada 1956 r. do dnia 28 lutego 1987 r. przekazuje się do archiwów państwowych w ciągu 20 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Z ksiąg stanu cywilnego prowadzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie wydaje się odpisów po upływie okresów, o których mowa w art. 128 ust. 1. Z ksiąg stanu cywilnego można wydać dokumenty, o których mowa w art. 44 ust. 1, jeżeli nie sporządzono aktu zgonu dla osoby, której dokumenty te dotyczą lub nie zarejestrowano informacji o zgonie tej osoby.

4. Akty stanu cywilnego sporządzone w księgach stanu cywilnego prowadzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, po upływie okresów, o których mowa w art. 128 ust. 1, nie podlegają przeniesieniu do rejestru stanu cywilnego. Udostępnianie ich oraz akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego lub skorowidzów alfabetycznych przez kierownika urzędu stanu cywilnego przed przekazaniem księgi stanu cywilnego do właściwego archiwum państwowego odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

5. Osobie uprawnionej do otrzymania odpisu można umożliwić nieodpłatnie wykonanie fotokopii aktu stanu cywilnego sporządzonego w księdze stanu cywilnego prowadzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli jej wykonanie nie zagraża trwałości księgi i zawartych w niej aktów stanu cywilnego. Fotokopia aktu stanu cywilnego nie ma mocy dokumentu urzędowego.

6. Osobie uprawnionej do otrzymania odpisu aktu zgonu można umożliwić przeglądanie skorowidzów alfabetycznych aktu zgonu.

Art. 131. Akty stanu cywilnego przeniesione do rejestru stanu cywilnego z ksiąg aktów stanu cywilnego prowadzonych na podstawie przepisów dotychczasowych, dla których minęły okresy przechowywania określone w art. 129 ust. 1, przekazuje się z rejestru stanu cywilnego do właściwego archiwum państwowego w ciągu 10 lat od dnia przeniesienia, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 5 ust. 2c ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

Art. 132. 1. Zachowują moc akty stanu cywilnego sporządzone w okresie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 1 stycznia 1946 r. w trybie świeckiej rejestracji stanu cywilnego na obszarach, które w dniu 1 września 1939 r. wchodziły w skład Państwa Polskiego i na których, w myśl prawa polskiego, obowiązywały przepisy o wyznaniowej rejestracji stanu cywilnego.

2. Zachowują moc dowodową księgi przeznaczone do rejestracji urodzeń, małżeństw i zgonów prowadzone do dnia 1 stycznia 1946 r. przez Polski Narodowy Kościół Katolicki oraz przez Polski Kościół Starokatolicki.

3. Z ksiąg wyznaniowych prowadzonych przez osoby, które prowadziły wyznaniową rejestrację stanu cywilnego, kierownik urzędu stanu cywilnego, który przechowuje księgę stanu cywilnego, lub upoważniony przez kierownika urzędu stanu cywilnego lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta) pracownik wydaje, na wniosek osoby, której wyznaniowy akt stanu cywilnego dotyczy, pisemne zaświadczenie o przyjętych sakramentach w celu przedłożenia przy załatwianiu spraw wyznaniowych.

4. Wypisy z ksiąg stanu cywilnego prowadzonych przed dniem 1 stycznia 1946 r. wydane przez osoby, które prowadziły wyznaniową rejestrację stanu cywilnego, nie mają mocy dokumentu urzędowego. Treść tych wypisów może zostać przeniesiona do rejestru stanu cywilnego w przypadku zaginięcia lub zniszczenia księgi stanu cywilnego lub jej części, a także gdy urząd stanu cywilnego nie posiada księgi, z której został sporządzony wypis. Przeniesienia treści wypisów dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego, w formie czynności materialno-technicznej, na wniosek osoby, której akt dotyczy, lub osoby mającej w tym interes prawny.

5. Kierownik urzędu stanu cywilnego, dokonując przeniesienia wpisu w formie czynności materialno-technicznej, wydaje wnioskodawcy odpis zupełny aktu. Jeżeli do rejestru stanu cywilnego dokonano przeniesienia wypisu, w formie czynności

materialno-technicznej, wydany odpis zupełny aktu stanu cywilnego uważa się za wydany na wniosek.

6. Jeżeli przysposobienie zostało dokonane przed dniem 30 sierpnia 1955 r. i nie stanowiło podstawy do wymienienia w odpisie aktu stanu cywilnego przysposabiających jako rodziców przysposobionego, przysposabiający, a także przysposobiony mogą wystąpić z wnioskiem o dokonanie zmiany, o której mowa w art. 71 ust. 2.

7. Dziecko nieznanymi rodzicami, którego akt urodzenia został sporządzony przed dniem 30 sierpnia 1955 r., może złożyć wniosek do sądu opiekuńczego o ustalenie danych wymienionych w art. 62 ust. 2. Orzeczenie sądu stanowi podstawę do dołączenia wzmianki dodatkowej do aktu urodzenia.

Art. 133. 1. Jeżeli wydano zaświadczenie o nieposiadaniu księgi stanu cywilnego prowadzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów dotychczasowych, treść aktu stanu cywilnego podlega odtworzeniu, w formie czynności materialno-technicznej, na wniosek osoby, której akt dotyczy, osoby, która posiada w tym interes prawny, a w przypadku odtworzenia aktu zgonu również osoby, która wykaże interes faktyczny.

2. Odtworzenie polega na wpisaniu do rejestru stanu cywilnego treści aktu stanu cywilnego sporządzonego w księdze stanu cywilnego prowadzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów dotychczasowych wraz z adnotacją w akcie stanu cywilnego o odtworzeniu.

3. Zaświadczenie o nieposiadaniu księgi stanu cywilnego wydaje kierownik urzędu stanu cywilnego lub upoważniony przez kierownika urzędu stanu cywilnego lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta) pracownik, na wniosek osoby uprawnionej do odtworzenia treści aktu stanu cywilnego, jeżeli księga stanu cywilnego prowadzona przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów dotychczasowych zaginęła lub została zniszczona.

4. Zaświadczenie o nieposiadaniu księgi stanu cywilnego zawiera: oznaczenie rodzaju księgi stanu cywilnego, rok lub lata, w których księga była prowadzona, oznaczenie urzędu stanu cywilnego, w którym księga była przechowywana, okoliczności braku księgi i oznaczenie wnioskodawcy.

5. Treść aktu stanu cywilnego podlegającego odtworzeniu ustala się na podstawie odpisu zupełnego aktu stanu cywilnego, akt zbiorowych rejestracji stanu

cywilnego, odpisu księgi stanu cywilnego, jeżeli został sporządzony, lub innych dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę, które zawierają dane wymagane do odtworzenia treści aktu stanu cywilnego.

6. Wniosek o odtworzenie treści aktu stanu cywilnego składa się do wybranego kierownika urzędu stanu cywilnego, a odtworzenia dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt stanu cywilnego lub jest właściwy do przechowywania księgi, w której akt był sporządzony.

7. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który odtworzył treść aktu stanu cywilnego, w formie czynności materialno-technicznej, wydaje wnioskodawcy odpis zupełny odtworzonego aktu stanu cywilnego w jednym egzemplarzu.

8. Jeżeli dokonano odtworzenia treści aktu stanu cywilnego, to wydany odpis zupełny aktu stanu cywilnego uważa się za wydany na wniosek.

9. Kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia dokonania odtworzenia treści aktu stanu cywilnego, jeżeli na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 5, nie można ustalić, czy zdarzenie faktycznie nastąpiło, lub jeżeli przedłożony dokument wywołuje wątpliwości co do jego autentyczności.

10. W sprawach o odtworzenie treści aktu stanu cywilnego, przenoszenia do rejestru stanu cywilnego wpisów z ksiąg stanu cywilnego prowadzonych przed dniem 1 stycznia 1946 r. i unieważnienia aktów stanu cywilnego przez wojewodę stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyłączeniem stosowania przepisów art. 40 § 4 i 5 tego Kodeksu w sprawach załatwianych za pośrednictwem konsula na podstawie ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej.

11. Jeżeli zachowały się akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego, odtworzenia treści aktu stanu cywilnego dokonuje się z urzędu, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowej rejestracji stanu cywilnego.

Art. 134. 1. Sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie zmiany imienia lub imion dziecka zamieszczonych w akcie urodzenia w terminie 6 miesięcy od dnia jego sporządzenia oraz w zakresie zaświadczeń stwierdzających możliwość zawarcia małżeństwa zgodnie z prawem polskim i zaświadczeń o braku okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa w zakresie dokonania transkrypcji, odtworzenia zagranicznego dokumentu stanu cywilnego, rejestracji zdarzeń, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej

Polskiej i nie zostały tam zarejestrowane, prowadzi kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy w dniu ich wszczęcia.

2. Postępowania w sprawie uzupełnienia aktu stanu cywilnego lub w sprawie sprostowania aktu stanu cywilnego wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy w dniu ich wszczęcia.

3. Postępowania o uzupełnienie aktu zgonu o datę lub godzinę zgonu wszczęte i niezakończone przez kierownika urzędu stanu cywilnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się i przekazuje się do rozpatrzenia przez sąd.

4. Akty stanu cywilnego cudzoziemców sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mogą zostać sprostowane na podstawie dokumentu podróży lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo, a akty stanu cywilnego dzieci cudzoziemców – na podstawie dokumentu podróży lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo rodziców.

5. Postępowania sądowe o sprostowanie aktu stanu cywilnego wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

6. Akty urodzenia sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które nie zawierają imienia, nazwiska i nazwiska rodowego ojca, mogą zostać uzupełnione, na wniosek osoby, której akt dotyczy, lub jej przedstawiciela ustawowego, na podstawie przepisów niniejszej ustawy, w formie czynności materialno-technicznej.

7. Akty małżeństwa sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez wpisanie do polskich ksiąg stanu cywilnego lub przez odtworzenie aktu stanu cywilnego sporządzonego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, w których brak wpisu o nazwisku noszonym po zawarciu małżeństwa oraz nazwisku dzieci zrodzonych z tego małżeństwa, można uzupełnić na podstawie przepisów niniejszej ustawy, w formie czynności materialno-technicznej.

8. Zaświadczenie o możliwości zawarcia małżeństwa zgodnie z prawem polskim oraz zaświadczenie stwierdzające brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres w nich wskazany.

Art. 135. 1. Jeżeli dziecko urodziło się i nie sporządzono aktu urodzenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podstawą sporządzenia aktu urodzenia jest pisemne zgłoszenie urodzenia, a do zgłoszenia tego urodzenia stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

2. Jeżeli urodzenie zostało zgłoszone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w urzędzie stanu cywilnego właściwym ze względu na miejsca zamieszkania rodziców lub jednego z nich i przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie sporządzono aktu urodzenia na podstawie protokołu zgłoszenia urodzenia, akt urodzenia sporządza kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy ze względu na miejsce zdarzenia.

Art. 136. Jeżeli zgon został zgłoszony i nie sporządzono aktu zgonu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, akt zgonu można sporządzić na podstawie zgłoszenia dokonanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 137. 1. Akty stanu cywilnego skreślone na podstawie przepisów dotychczasowych nie podlegają ujawnieniu.

2. Ze skreślonego aktu zgonu osoby o nieustalonej tożsamości wydaje się na żądanie sądu odpis zupełny tego aktu.

3. W przypadku gdy akt zgonu został skreślony w wyniku uchylecia postanowienia sądu o stwierdzeniu zgonu lub uznaniu za zmarłego, odpis zupełny tego aktu wydaje się na żądanie sądu lub na wniosek osoby, której zgon stwierdzono lub która została uznana za zmarłą.

Art. 138. Dokumenty zgromadzone w aktach zbiorowych rejestracji stanu cywilnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie podlegają zwrotowi, z wyjątkiem zagranicznych dokumentów stanu cywilnego stanowiących podstawę do sporządzenia polskiego aktu stanu cywilnego.

Art. 139. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania o wydanie postanowienia o udostępnieniu księgi stanu cywilnego w celu przeglądania umarza się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 140. 1. Kierownicy urzędów stanu cywilnego oraz zastępcy kierowników urzędów stanu cywilnego zatrudnieni w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, którzy spełniają wymagania uprawniające do zajmowania tych stanowisk na

podstawie przepisów dotychczasowych, są kierownikami urzędów stanu cywilnego oraz zastępcami kierownika urzędu stanu cywilnego w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Upoważnienia dla pracowników do wydawania odpisów z aktów stanu cywilnego lub zaświadczeń udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 141. Okręgi rejestracji stanu cywilnego ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są okręgami rejestracji stanu cywilnego w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 142. Postępowania w sprawie zmiany imienia lub nazwiska wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi kierownik urzędu stanu cywilnego właściwy w dniu ich wszczęcia.

Art. 143. Dopuszcza się używanie przez kierownika urzędu stanu cywilnego w czasie przyjmowania oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński odznaki używanej na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 144. 1. Do dnia 1 stycznia 2018 r. karta urodzenia, o której mowa w art. 54 ust. 1, zawiera oprócz danych, o których mowa w art. 54 ust. 2:

- 1) informacje o stanie zdrowia dziecka: długość, ciężar ciała, punkty w skali Apgar;
- 2) informacje o ciąży i porodzie: okres trwania ciąży, wielorakość i miejsce porodu;
- 3) dane o poprzednich ciążach i porodach matki dziecka:
 - a) liczbę dzieci urodzonych przez matkę, w tym żywo urodzonych lub martwo urodzonych,
 - b) datę poprzedniego porodu,
 - c) żywotność poprzedniego dziecka;
- 4) miejsce zamieszkania rodziców dziecka, w tym okres ich przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy, o ile są znane, oraz wykształcenie rodziców dziecka, pozyskiwane przez podmiot wykonujący działalność leczniczą.

2. Do dnia 1 stycznia 2018 r. karta martwego urodzenia, o której mowa w art. 54 ust. 3, zawiera oprócz danych, o których mowa w art. 54 ust. 2 i 3, czas zgonu płodu i przyczynę zgonu, jeżeli została stwierdzona.

3. Do dnia 1 stycznia 2018 r. karta zgonu zawiera oprócz danych, o których mowa w art. 11 ust. 3b i 3c ustawy zmienianej w art. 114, jeżeli są znane:

- 1) informacje o miejscu zgonu, jego przyczynach, osobie stwierdzającej przyczyny zgonu oraz sposobie stwierdzenia przyczyn zgonu;
- 2) w przypadku dziecka do roku życia:
 - a) godzinę urodzenia, informacje o stanie jego zdrowia w chwili urodzenia: długość, ciężar ciała, punkty w skali Apgar,
 - b) informacje o przebiegu ciąży i porodzie: okres trwania ciąży, wielorakość porodu oraz liczbę dzieci urodzonych przez matkę;
- 3) nazwę podmiotu wykonującego działalność leczniczą oraz nazwisko i imię (imiona) sporządzającego kartę zgonu;
- 4) wykształcenie zmarłego;
- 5) miejsce zamieszkania zmarłego, w tym okres przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy.

4. Dane, o których mowa w ust. 1–3, są przetwarzane, dla potrzeb statystyki publicznej, przez kierownika urzędu stanu cywilnego i przesyłane służbom statystyki publicznej.

5. Do dnia 1 stycznia 2018 r. karta urodzenia i karta martwego urodzenia mogą zostać przekazane kierownikowi urzędu stanu cywilnego w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty urodzenia, o której mowa w ust. 1, oraz wzór karty martwego urodzenia, o której mowa w ust. 2, w tym sporządzanych w formie dokumentów elektronicznych, uwzględniając przejrzystość i kompletność wymaganych danych.

7. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty zgonu, o której mowa w ust. 3, w tym sporządzanej w formie dokumentu elektronicznego, uwzględniając zakres danych konieczny do sporządzenia aktu zgonu oraz umożliwienia pochówku osoby zmarłej.

Art. 145. 1. Przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy kierownik urzędu stanu cywilnego, który przechowuje księgę stanu cywilnego, może na podstawie przepisów dotychczasowych:

- 1) sporządzać akty stanu cywilnego w księgach stanu cywilnego w oparciu o dokumenty określone w niniejszej ustawie,
- 2) zamieszczać wzmianki w aktach stanu cywilnego i przypiski przy aktach stanu cywilnego sporządzonych w księgach stanu cywilnego,
- 3) wydawać z ksiąg stanu cywilnego odpisy zupełne i skrócone aktów stanu cywilnego oraz zaświadczenia,
- 4) wydawać zaświadczenia stanowiące podstawę sporządzenia aktu małżeństwa zawartego w sposób określony w art. 1 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz zaświadczenia stwierdzające, że obywatel polski lub zamieszkały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemiec niemający obywatelstwa żadnego państwa, zgodnie z polskim prawem, może zawrzeć małżeństwo

– nie dłużej niż do czasu przeniesienia aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który na zasadach określonych w ust. 1 sporządził akt stanu cywilnego albo zamieścił wzmiankę w akcie stanu cywilnego skutkującą koniecznością zamieszczenia wzmianki w innym akcie lub zamieszczenia przypisku przy innym akcie stanu cywilnego tej samej osoby, przekazuje odpis aktu stanu cywilnego właściwemu kierownikowi urzędu stanu cywilnego w terminie jednego dnia roboczego od dnia dokonania wpisu w księdze stanu cywilnego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, kierownik urzędu stanu cywilnego, który otrzymał odpis aktu stanu cywilnego, a prowadzi rejestrację stanu cywilnego na zasadach określonych w niniejszej ustawie, dołącza do aktu stanu cywilnego wzmiankę lub zamieszcza przypisek przy akcie w rejestrze stanu cywilnego.

4. Jeżeli wniosek o wydanie odpisu lub zaświadczenia z rejestru stanu cywilnego został złożony do kierownika urzędu stanu cywilnego, który nie przechowuje księgi stanu cywilnego, z której ma być wydany odpis lub zaświadczenie, a prowadzi rejestrację stanu cywilnego na podstawie ust. 1, kierownik ten przekazuje wniosek do właściwego kierownika urzędu stanu cywilnego w terminie jednego dnia roboczego od dnia złożenia wniosku.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, kierownik urzędu stanu cywilnego, któremu przekazano wniosek, sporządza odpis aktu stanu cywilnego lub wydaje

zaświadczenie w terminie nie dłuższym niż 10 dni roboczych od dnia złożenia wniosku. Odpis lub zaświadczenie przekazuje na adres wskazany przez wnioskodawcę.

6. W sprawach rejestracji urodzenia, małżeństwa oraz wydawania zaświadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 4, dokonywanych na podstawie ust. 1, nie wymaga się przedstawiania albo składania odpisów aktów stanu cywilnego. Jeżeli kierownik urzędu stanu cywilnego nie przechowuje księgi stanu cywilnego, w której sporządzono akt stanu cywilnego niezbędny do dokonania rejestracji lub wydania zaświadczenia, występuje do właściwego kierownika urzędu stanu cywilnego o przekazanie odpisu aktu stanu cywilnego. Kierownik urzędu stanu cywilnego, do którego wystąpiono o wydanie odpisu aktu stanu cywilnego, niezwłocznie przekazuje sporządzony odpis aktu stanu cywilnego kierownikowi urzędu stanu cywilnego, który o taki odpis wystąpił.

7. Przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy kierownik urzędu stanu cywilnego może dokonywać wpisów dotyczących uznania ojcostwa w księdze stanu cywilnego prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych w oparciu o dokumenty określone w niniejszej ustawie.

8. Wpisy dotyczące uznania ojcostwa dokonane w księgach stanu cywilnego na podstawie przepisów dotychczasowych w okresie od dnia 1 marca 2015 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r. podlegają przeniesieniu do rejestru uznań nie później niż do dnia 31 grudnia 2015 r., o ile wcześniej nie sporządzono w rejestrze stanu cywilnego aktu urodzenia dla dziecka uznanego.

9. Jeżeli wniosek o zmianę imienia lub nazwiska, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska, w brzmieniu nadanym przez art. 120 niniejszej ustawy, złożono do kierownika urzędu stanu cywilnego, który nie przechowuje księgi stanu cywilnego, w której sporządzono akt niezbędny do dokonania czynności, kierownik ten występuje w terminie jednego dnia roboczego od dnia złożenia wniosku do właściwego kierownika urzędu stanu cywilnego o przekazanie odpisu aktu. Ust. 6 zdanie drugie stosuje się.

10. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który wydał decyzję o zmianie imienia lub nazwiska przesyła ją, w formie papierowej albo w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej,

na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114), do kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt urodzenia oraz akt małżeństwa wnioskodawcy, a jeżeli zmiana rozciąga się na małoletnie dzieci – również do kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akty urodzenia dzieci.

11. Z opłaty skarbowej, o której mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, zwolnione są trzy odpisy aktu stanu cywilnego wydawane na zasadach określonych w ust. 1, po sporządzeniu aktu stanu cywilnego w księdze stanu cywilnego. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4 podlegają opłacie skarbowej w wysokości obowiązującej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

12. Kierownik urzędu stanu cywilnego który, na zasadach określonych w ust. 1, sporządził akt urodzenia lub dokonał w nim zmian skutkujących zmianą numeru PESEL, przekazuje do ministra właściwego do spraw wewnętrznych dane niezbędne do nadania lub zmiany numeru PESEL. Przekazanie odbywa się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, nie później niż w ciągu 2 dni roboczych od dnia uzyskania tych danych. W przypadku braku możliwości przekazania danych przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, dane przekazuje się w formie papierowej w terminie nie dłuższym niż 4 dni robocze od dnia ich uzyskania.

13. Akty stanu cywilnego, które zostały sporządzone lub w których zamieszczono wzmianki lub przy których zamieszczono przypiski na podstawie przepisów dotychczasowych w okresie od dnia 1 marca 2015 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r., podlegają przeniesieniu do rejestru stanu cywilnego nie później niż do dnia 31 grudnia 2015 r.

14. Przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy kierownik urzędu stanu cywilnego może wydawać zaświadczenia o stanie cywilnym na zasadach określonych w niniejszej ustawie, nie stosując blankietów, o których mowa w art. 34.

Art. 146. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych po 2 latach obowiązywania niniejszej ustawy, w terminie do dnia 30 kwietnia 2017 r.,

przeprowadzi analizę wpływu rozwiązań przyjętych w ustawie na funkcjonowanie urzędów stanu cywilnego.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przedstawi Radzie Ministrów oraz wojewodom informację o wyniku analizy, o której mowa w ust. 1, w terminie miesiąca od dnia sporządzenia analizy.

Art. 147. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 148 zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 85 ust. 10 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 148. Traci moc ustawa z dnia 29 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1264 oraz z 2012 r. poz. 1529).

Art. 149. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2015 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 47 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.;
- 2) art. 53 ust. 2 i 3, art. 54 ust. 4 i 5, art. 114 w zakresie dodawanych w art. 11 ust. 3a–3e i ust. 4c oraz art. 123, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.